

Organ for Studentsamfunnet i Ås
NR. 02 \ 29 . 02 2024
Tuntreet Årgang 79

INTERVJU MED
OTTAR BROX

TO BRUNE MED
ANDREAS

INTERVJU MED
NICO & VINZ

LEIAR

Kunsten å falle ut gjennom et vindu

Først vil jeg komme med en beklagelse. I forrige leder oppga jeg medlemmer av PIKEKORET ivar som desimaler. Jeg har blitt gjort oppmerksom på fra flere hold (les: tidligere redaktør Tord) at dette både er feil og misvisende. Medlemmer av IVAR oppgis selvfølgelig som brøk. Nå som vi har fått det viktige ut av veien, så kan vi gå over til dagens leder.

Idet jeg skriver dette er den russiske opposisjonspolitikeren Aleksej Navalnyj død. Hans død synes å være siste spiker i kista for russisk opposisjon. Navalnyj talte Putin midt imot, og det måtte han bote med livet for. Han endte opp som en hel haug andre russere som måtte finne på å mene noe. Fra 'partiets yndling' Bukharin som ble drept av Stalin, til etterretningsmannen Litvinenko, drept av Putin, føyer Navalnyj seg inn i lang rekke av døde russiske opposisjonsfigurer.

Navalnyj var utdanna jurist, men han er mest kjent for sitt arbeid som opposisjonspolitiker. Han hadde en sterk tilstedeværelse i sosiale medier, og bidro enormt til å kartlegge korrupsjon hos Putin og hans indre sirkel. De som følger med på skiskyting blant oss vet at det ikke bare er russere som tjener på dette.

Denne saken er noe som angår alle deler av samfunnet. Tro ikke bare at det er i den russiske stat folk får på pæra for å si imot sjefen eller prøve å drive kritisk journalistikk. Det skjer her i Norge også, på alle nivåer. Fra statsministerens kontor til den minste sosiale forening i Ås-bobla. Riktignok har ikke folk samme tendens til å falle ut vinduer, eller bli satt i gulag her i landet, men det har definitivt både sosiale konsekvenser å kritisere.

Selvfølgelig var ikke Navalnyj noen engel, det er ingen av oss. Det kan godt hende han hadde vært like inkompetent, korrumpert og nasjonalistisk som alle andre russiske ledere de siste hundre åra, men han fortjener likevel respekt. Han gjorde noe svært mange ikke tør. Han sa hva han mente. Han turte å utfordre. Han ville at det skulle skje forandring i verden, i full viten om at han både kunne 'falle' gjennom et vindu, eller bli forgiftet. Han var rett og slett hard. Vi må etterstrebe å være mer som Navalnyj.

Mener du at Israel ikke burde være i Gaza, eller at billettprisene på Samfunnet er for dyre? Mener du at Equinor ikke burde sponse UKA, eller at det burde være lov å ha tan i Drammen? Skrik det ut. Gjør noe med det, og ikke vær så redd for konsekvenser; for hvis ikke du gjør det, hvem skal gjøre det da?

Martin Hansebråten

Martin Hansebråten
Ansvarlig redaktør
tuntreet@samfunnetiaas.no

TUNTREET

Utgåve	Daudlinje	Utgjeving
1	31.01	08.02
2	21.02	29.02
3	13.03	21.03
4	10.04	18.04
5	01.05	10.05

REDAKSJONEN

ANSVARLEG REDAKTØR
Martin Hansebråten

JOURNALISTREDAKTØR
Tuva Hebnes

REDAKSJONSSEKRETÆR
Julie Anine Strømme

JOURNALISTAR

Marie Tjelta
Åsmund Godal Tunheim
Henrik Bakken
Jakob Bruun Ånonsen
A. Mathilde R. Christensen

FOTOANSVARLEG
William Fredrik Bakke Dahl
FOTOGRAFAR
Ingunn Reimers
Malene Tangen

Håvard R. Magelssen
Astor Ness

KORREKTURANSVARLEG
Bjørge Eli Nymo

KORREKTUR
Mari Marken
Marthe Sponberg
Johanna W. Hidle
Vilde Kjelsrud Pedersen

INNHALD

4	Rotskudd: Skjemamaraton
5	Studentting 1
6	God dag, mitt navn er Brox
10	Samenes nasjonaldag ved NMBU
12	Oppgradering av Eika Sportssenter
13	Vårens Generalforsamling
14	Sju på Fløya
16	Politisk engasjement
18	Karrieredagen
20	To brukte krus med brukten
22	Bruktmusikk-butikk
29	Kurt og Karsk
30	To Brune med Andreas Kinnari
34	miniUKA's historie
36	Intervju: Nico & Vinz
38	Anmeldelse: BEdoga
40	Anmeldelse: TF-revy
42	TT-TV Cribs: Pentagon 2
44	Tun og Ting // Studenten
45	Presteprat
48	Spillsidene

LAYOUTANSVARLEG
Aurora My Evjen Pettersen
LAYOUT
Sara Thu
Yngve Rasmussen
Mari Johannesen
Marianne Skolbekken
Alessandra Uggerud
Mia Serine Drange
Jakob Sørhus
SPILLSIDEANSVARLEG
Tilde Skåtun

OMSETJINGSANSVARLEG
Amalie Pedersen Brønmo
OMSETJING
Sofie Austrheim Palmstrøm
Ida Haraldstad
Rebekka Berg
Vegard Sjaastad Hansen
Eva Szemes
Natalie Nazareno
Ingrid Bjørnevik Nygaard
S. Fasheeha. F. Gillani
Knut Sørbrø

DISTRIBUSJON
Kyrre Nordal
WEBDISTRIBUSJON
Martha Ingeborg Evensen

ILLUSTRASJON
Anna Bjørke
Andreas Kinnari

ERDAPFEL
Tord Kristian F. Andersen
Celine Våga

Tuntreet,
eit organ for Studentsamfunnet i Ås
Tuntreet, Postboks 1211
1432 Ås
E-post: tuntreet@samfunnetiaas.no
www.tuntreet.org
Opplag: 800
Trykk: BK Grafisk, Sandefjord
Framsida: Malene Tangen
Midtsida: Jonas L. Hagen
Bakside til midtsida: Thea Samskott
og Jonas L. Hagen

SKJEMAMARATON

I Norge liker vi å tro at vi er gode til å ta vare på funksjonshemmede. Med en kronisk diagnose bør det vel ikke være så vanskelig å få det man trenger? Jeg har selv cerebral parese, men med skinne og spesialsko fungerer jeg omtrent som dere andre. Bli med meg på reisen, eller retttere sagt maratonen, mot å få ny skinne.

Eva Weston Szemes
Skrivent

Anna Bjørke
Illustratør

Det hele startet med at min trofaste skinne, i plast, begynte å gå i oppløsning. Middels krise, med tanke på at jeg er avhengig av den for å kunne gå utendørs. Jeg ringer min ortoped, som har en fantastisk idé: en ny type skinne som er lettere og mer behagelig å gå med. Jeg skulle bare visst hvor vanskelig dette ville bli i praksis.

Papirene som bekrefter at jeg trenger skinner går nemlig ut på dato med jevne mellomrom. Det å fornye dem, viste seg å være alt annet enn en formalitet. Resultatet? Ett og et halvt år (ja, du leste riktig) med telefoner frem og tilbake til ulike leger. Minst ti skjemaer og brev, som går fram og tilbake mellom NAV og forskjellige spesialister. Utallige timer med stress og bekymring. For å få hjelpemidler jeg alltid har trengt, og alltid vil trenge. Er det mulig?

Det klages til stadighet over at NAV har for mye å gjøre. Vel, å slutte og jage folk med kroniske diagnoser for å høre om de fortsatt trenger hjelpemidler kunne ha hjulpet. Å gjøre fornyelsen av slike vedtak til en formalitet, ville sikkert frigjort et titalls årsverk til viktigere oppgaver. Jeg har god tro på at legene kan mer om medisin, enn NAVs saksbehandlere.

Jeg har heldigvis foreldre som har lært meg byråkratens språk, og norsk som morsmål. For den som ikke snakker flytende NAVsk, eller har et annet morsmål enn norsk, må disse skjemaene være helvete på jord. Svarbrevene på enkle vedtak om fornyelser er mange sider lange. De er i beste fall kronglete formulert, og i verste fall fullstendig selvmotsigende. Jeg har opplevd brev der saksbehandleren (som aldri har møtt meg) påstår at jeg ikke er funksjonshemmet,

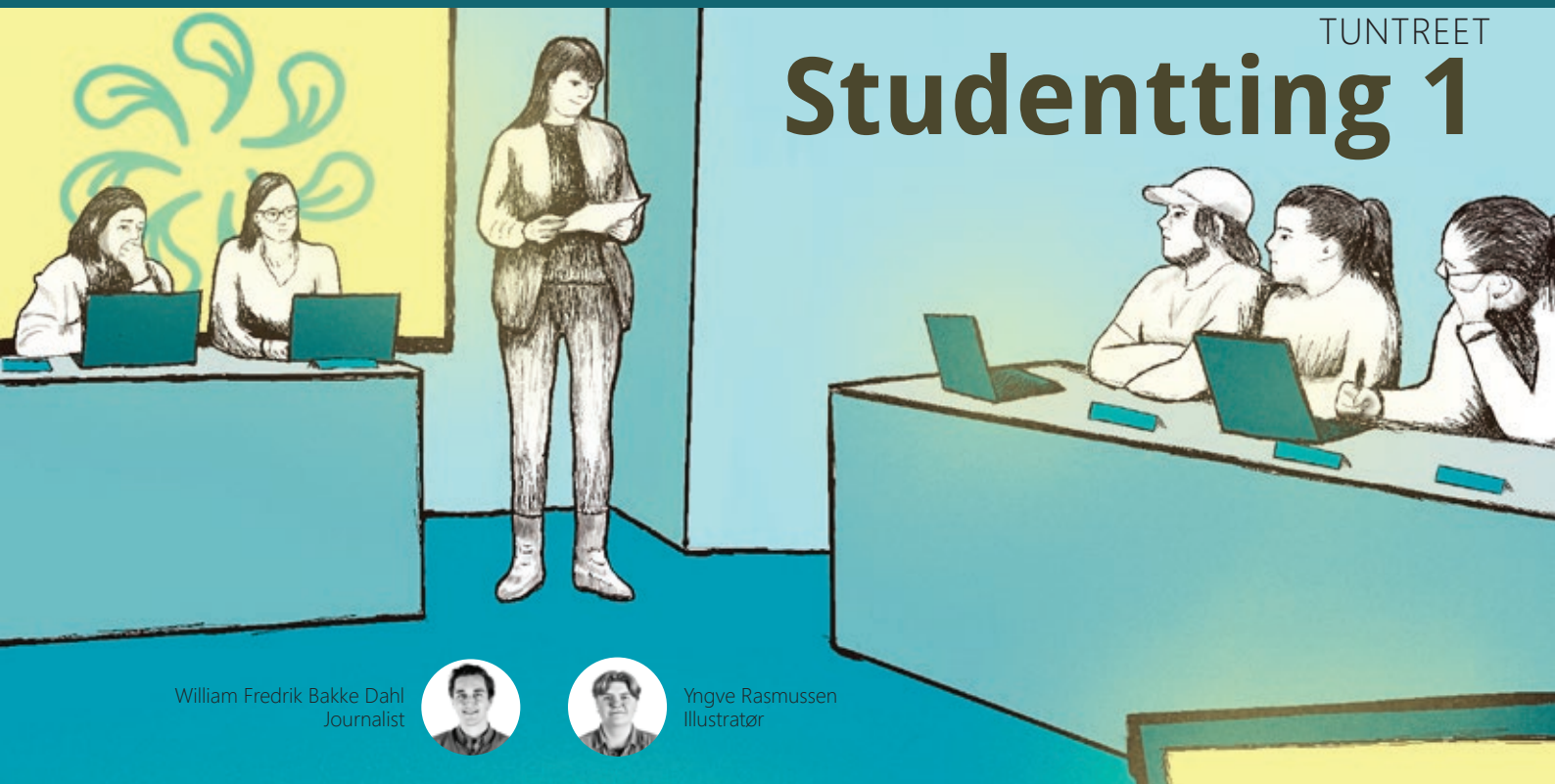
til tross for flerfoldige hyllemeter med bekreftelser fra et titalls leger gjennom mitt liv. Mediene har til og med rapportert om folk som tror NAV skal drepe dem (!). La oss være ærlige; å "avslutte livsoppholdet" til noen, høres veldig dramatisk ut. Uansett hvem du er.

Senest for noen uker siden plukket jeg opp en ny skinne, og bestilte nye spesialsko. En enkel affære denne gangen. Bare å ringe to ulike leger for å sjekke om jeg fortsatt er funksjonshemmet (kanskje noen har tryllet det vekk?) og skrive under på fire skjemaer. Heldigvis er det et år til neste gang jeg må ut på skjemamaraton.

Et rotskudd er en meningsbærende tekst skrevet av et redaksjonsmedlem i Tuntréet og gir uttrykk for skribentens personlige meninger.

Studentting 1

William Fredrik Bakke Dahl
Journalist

Yngve Rasmussen
Illustratør

Første Studentting blir satt i gang med orienteringen fra Arbeidsutvalget (AU). I tillegg til å informere om hva AU har jobbet med blir det meldt om en eventuellsak om Palestina. Saken som ble sendt inn etter sakspapirfristen, skulle ikke diskuteres. Dette er på grunn av lite engasjement fra studentrådene og fordi NMBU allerede har gjort konkrete tiltak.

Mye av møtet omhandler økonomi og prioriteringer. Det kommer og et besøk fra Eiendomsavdelingen der det orienteres om den økonomiske situasjonen på Campus. I den nærmeste fremtid vil Tårnfasaden og Aud.Max.-oppussingen ta opp hele utviklingsbudsjettet. Tilstanden på bygningsmassen er også et tema, og det opplyses om at ca. en tredjedel av bygningsmassen trenger utbedring. Det påpekes også at utearealene må vedlikeholdes og videreutvikles. Spesielt ettersom det er over seksti fag som bruker disse utearealene til undervisning.

Et interessant punkt som tas opp er en utvikling i planen om et eventuelt hotell på Campus. En hotellutvikler har meldt interesse i prosjektet, og ønsker å etablere hotell i Tårnbygningen. Det undersøkes om dette er mulig, med tanke på både verning av bygget og økonomi.

Neste ut er SiÅs sin langtidsstrategi. Her vil SiÅs ha innspill, og representantene har en klar respons. Det ønskes fokus på å presse ned prisene, både på bolig og mat. Det er også enighet om at kvaliteten i kantina ikke lenger

er et problem, og at det nå heller er pris som burde stå i fokus framover.

Etter dette byr også 'Resolusjon for åpent studiemiljø' på engasjert debatt. Denne saken går ut på om Studenttinget skal stille seg bak et ønske om at alle grupperom og lesesaler skal være tilgjengelige for sambruk og booking uavhengig av hvilket fakultet en er fra. Veterinærhøgskolen tar opp at dette kan påvirke undervisningen deres, ettersom det legges opp til bruk av grupperom i noen fag, og at de selv ikke har nok plasser til egen bruk. De mener dette vil gjøre problemet verre. REALTEK mener også de selv ikke har nok plasser og at Studentenes hus vil være spesielt utsatt for stor bruk på grunn av den sentrale plasseringen. Generelt mener de andre fakultetene at dette ikke er gode grunner til å holde lokalene stengt for andre fakulteter. De mener heller at å åpne lokalene vil likestille fakultetene og sikre at lokalene kan brukes så effektivt som mulig. Det velges til slutt å sette strek i debatten etter mange argumenter for og imot.

Neste sak er om reglementet for tildeling av velferdsmidler og inkluderingsmidler. Her ønskes det at foreninger med mindre midler prioriteres for velferdsmidler, og at kravene for å søke om midler ikke blir for store for foreningene som søker. For inkluderingsmidlene ønskes det å åpne for at det skal være mulig å søke om midler til lukkede arrangementer. Det påpekes at det foreløpig er for få som vet om muligheten til å søke om inkluderingsmidler, og at dette derfor burde markedsføres bedre.

Totalt sett har det vært et overraskende engasjement på årets første studenttingsmøte. Spesielt ettersom et flertall av representantene er nye dette året. I neste Studentting skal fordelingen av velferdsmidler behandles. Sakene som ble diskutert på dette møtet blir stemt over på neste møte. Det oppfordres til å møte på 'bakbenken' dersom du har meninger om sakene som skal drøftes på Studentting 2.

God dag, mitt navn er Brox

Hva skal man si om en mann som Ottar Brox? En som har markert seg like mye i samfunnsdebatten så vel som i forskningen. En bauta som er kjent langt utenfor NMBU sine parkområder. Likevel hadde han begge beina godt plantet i bakken, og tok gjerne en lengre samtale med redaksjonen han ledet for snart 70 år siden.

Martin Hansebråten
Journalist

Tord Kristian F. Andersen
Journalist & fotograf

Ottar begynte i Tuntréet høsten 1955, som redaksjonsmedlem 102. I 1956 ble Ottar redaktør i studentavisa. Denne perioden var preget av en lekenhet og glede etter krigen, men også hint av de mer seriøse sakene som tidvis la seg som en skygge over humoren. Første nummeret med Ottar som redaktør, i januar 1956, husker han med stor glede: “Det var ganske profesjonelt gjort, både som student og som journalist. Det er sånne ting jeg blir litt kry av når jeg ser det nå.”

Produksjonen av Tuntréet var veldig varierende. Brox forteller at det kunne ta alt “fra tre uker til tre dager”. På den tida var det en lovnad om 10 utgaver i året, men størrelsen på bladene kunne variere fra 12 til 28 sider; det typiske var rundt 20. Utgivelsene var heller ikke koordinert med eksamenene: “Stadig vekk ble det kollisjon, mellom det som måtte gjøres ...”, “og det man ville gjøre?” skyter Tord inn. Ottar ler og nikker i enighet. Produksjonen av Tuntréet var veldig travel, og det var lite tid til hver enkelt sak (litt som i dag).

Brox jobbet for at Tuntréet skulle være en mindre pretensiøs avis. “Man prøvde jo å få så mye humor som mulig inn i bladet, men alt var ikke like barnslig”, sier han med en latterfull røst. Å ikke ta det alt for seriøst kom blant annet som en motreaksjon til innholdet i andre studentaviser: “Antallet latinske ord bør ikke være kriteriet.” Brox var likevel ambisiøs med det akademiske selv, noe han lett innrømmer å ha dumma seg ut på til tider. Ellers hadde Ottar veldig glede av å jobbe i Tuntréet, og han hadde egentlig tenkt til å bli journalist. Tuntréets grunnlegger Jakob Kringlebotten uttalte i et intervju til 25-års jubileet til Tuntréet: “Personlig synes jeg Tuntréet hadde en særdeles god periode midt i 50-åra. Ottar Brox imponerte meg. Debattstoffet i hans redaktørtid var utmerket.”

Det var veldig vanlig å skrive under pseudonymer på den tida. Selv med sterke meninger kunne det være krevende å bli eksponert med fullt navn. “Hovedskribenten var ofte redaktøren”, forteller Ottar. Dermed var han kanskje også den med flest pseudonymer. “Men mange var ivrige på å skrive.”

Flere i Tuntréet har senere begynt å jobbe i journalistikken. Brox drar fram Andreas Vevstad som en av hans studiekamerater og redaksjonsmedlemmer som fortsatte i journalistikken. Han var senere redaktør i fagbladet Norsk Skogbruk. “Mange fikk sitt yrkesarbeid prega [...] av redaksjonelt arbeid i Tuntréet”, forteller Brox.

“Det var ikke ualminnelig at vi hadde litt mindreverdighetskompleks, fordi at vi ikke skrev sånn virkelig stoff.” “Det lever jo litt enda”, forteller Martin. Ottar forteller at Tuntréet likevel hadde en mer jevn kvalitet enn mange av de andre studentavisene (red. anm. slik er det fortsatt).

ukeREVVYER

Brox forteller at han var med å lage to UKErevyer på Ås da han gikk i første og tredje klasse. Han begynner å synge på sangen Høyskoleproffer (proffevisa) fra UKErevyen ‘Ku vadis’ fra 1950. Han synger:

“ Vaskemaskin fikk fru nabo av sin Proff da han kom fra U-hu-S.A. ”

Selv var han med på å lage ‘Rustica’ fra 1956, hvor han tar en trall fra sangen ‘Alma Mater Grisen’. Han synger videre.

“ Det var da je traff a’ Alma hu var budcie hos’n Sjur [...] Nå har a’ Alma begynt å falma men for meg ... (osv.) ”

Ottar sier han var hovedforfatter til sangen, men da han hørte låta igjen på et radioprogram med studentviser senere, hadde noen helt andre fått æren for teksten. Martin røper med dette navnet på miniUKErevyen, ‘Har du hørt at?!’, til Ottar og Tord, to uker før slippet. Oops. Engasjementet til Ottar strakk seg over lang tid i Ås, og han ble ridder av Hestehoven i 1970.

‘God dag, mitt navn er Brox’

Ottar forteller til Tuntréet at han også var sekretær for ro-foreninga ‘Ta det med Roklubben’. Han forteller at han aldri ble tatt ut, men var med av den ene grunnen at han hette Brox. For de som ikke kjenner til det, så var en av datidens memes ‘God dag mitt navn er Cox’. Dette kom fra en veldig

Foto: Knut Sørbo

populær serie NRK-hørespill på 50-tallet. “Det var så UTROLIG morsomt”, sier Ottar sarkastisk, mens Tuntréets utsendte forsøker å ikke tisse på seg (for det var veldig morsomt).

Vanskelige avgjørelser

Som student var det mange vanskelige valg som måtte tas. Det fremste er kanskje det som ble utgreid i utgave 8 i 1955. Spørsmålet var om bruk av Studentsamfunnets ‘Mathall’, som vi tror lå i deler av det som i dag er Johannes’. Ved å bruke dette tilbudet slapp man nemlig unna et av livets store problemer: “Der slipper man å treffe den vanskelige avgjørelsen om en skal spise fire eller fem kjøttkaker”, som Brox svarte den gang.

“Det dagligdagse problemet, for eksempel med antall kjøttkaker; det er klart at det fortjente at det ble behandla”, sier Brox anno 2024.

Professorer, kamerater og damer

Brox forteller at de aller fleste professorene like gjerne kunne ansees som studiekamerater. Han forteller at det var noen få akademiske snobber, men det var utrolig få: “Det var utrolig lite overdreven akademisering. Jeg kunne ha nevnt en to tre stykker, men det er unødvendig å henge de ut så lenge etterpå.” De fleste var både med på debatter og festmøter på Samfunnet.

Ottar snakker varmt om hans gode venn Kåre Lunden som senere ble en kjent historiker. Ottar forteller at han var spesialisert på tida fra “Svartedauden til 9. april”. “Hvis det var noen akademiker av oss i det kullet, så var det Kåre.” Kåre Lunden var òg med i redaksjonsstaben på samme tid som Ottar. Han forteller at Kåre var en av de som skrev mest i avisa på denne tida. Brox berømmer hans akademiske evner og ikke minst at han var en svært allsidig idrettsmann.

PORTRETTE

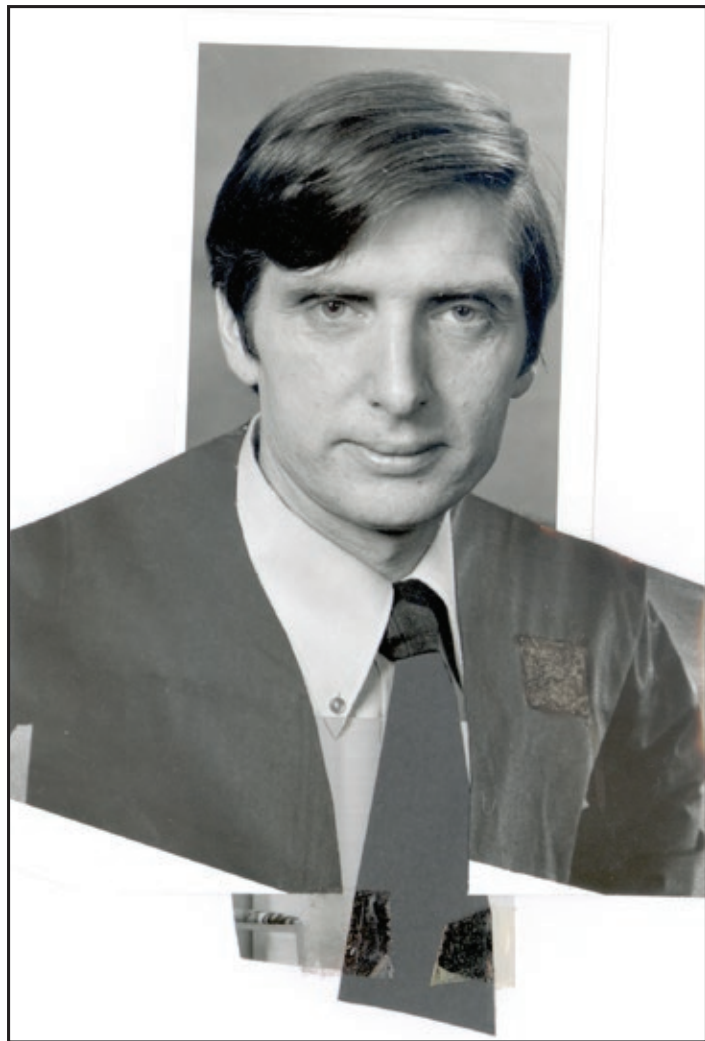

Ottar Brox

Vi spør også Ottar om hvor mange damer det var på NLH på det tidspunktet. Han forteller at det foreløpig var rekord med åtte damer i fellesklassen av totalt 70 stykker i hans kull. På 50-tallet var det tre årganger, dvs. totalt rundt 200 studenter.

Livet etter studiet

Det Ottar Brox er mest kjent for er hans arbeid som politiker, samfunnsdebattant og forfatter. En av forgjengerne hans, Helge Solli, skrev om mange av de samme temaene, og var initiativtager til å opprette 'Rural sociology' på NLH som et eget fag. Ottar mente likevel at Helge tenkte for komplisert. Det var kanskje derfor Ottar brukte så mye tid på å skrive bøker om disse temaene med allmenn appell.

Ottar i klipp og lim-format. Det er ikke bare Tuntréet som driver med bildebedigering. Bildekilde: Stortingsarkivet/Scanpix

Ottar satt på Stortinget i perioden 1973 til 1977. Under perioden satt han i sjøfarts- og fiskerikomiteén og i kommunal- og miljøvernkomiteén. Han var også for øvrig vararepresentant til FN's generalforsamling. "Hva skjer i Nord-Norge?" er hans mest kjente verk. Boka kom ut i 1966 og diskuterer utfordringene med industriutviklingen i Nord-Norge. Brox mente at næring og arbeidsplasser ikke skulle påføres utenfra, slik som det i stor grad ble gjort gjennom de Arbeiderpartistyrte regjeringene i etterkrigstida, gjennom for eksempel nasjonal utbygging av fossekraft og kraftkrevende industri. Han mente at Nord-Norge burde basere seg på lokale ressurser; hovedsakelig fisken, som har en enorm verdi i seg selv. "Hva skjer i Nord-

Norge?" ble i 2008 kåret til en av etterkrigstidens viktigste norske sakprosa utgivelser. Dette setter han i selskap med forfattere som Arne Ness, Hanna Kvanmo og Thor Heyerdahl.

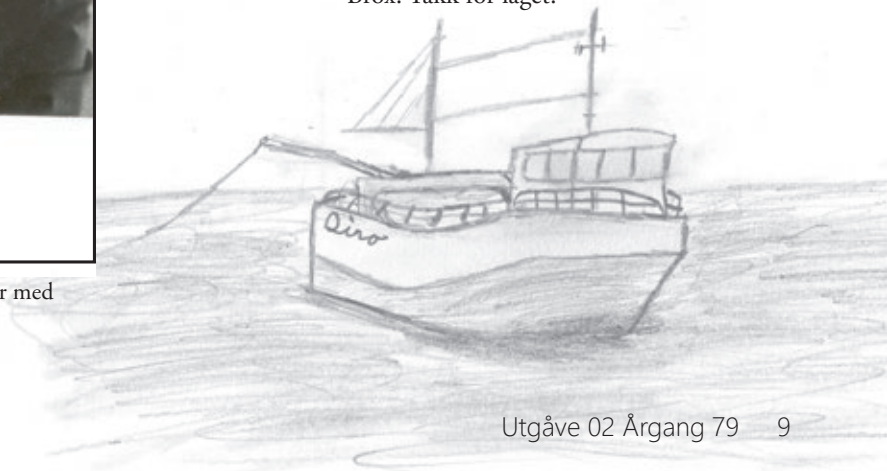
Fraflytting, mye på grunn av trålerindustrien, er fortsatt et enormt problem for norske lokale samfunn på kysten. Brox spådde mange av disse utfordringene allerede på 60-tallet. Han

mente at fiskerieringen burde basere seg på sjarkfiske/småbåter og var en stor kritiker av det nåværende kvotesystemet hvor de store trålerne får utdelt fiskerettigheter på kystbefolkningens bekostning.

Argumentene hans gjelder ikke bare fiskeindustri i Nord-Norge. Idéen om at et lokalområde burde basere seg på lokale ressurser og folk, og ikke noe påført utenfra, er noe universelt for alle små lokalsamfunn. Lignende problemer finner en også i for eksempel landbruket, hvor det har blitt mer og mer vanlig med store bruk. I tillegg satte han på dagsorden at Nord-Norge ikke bare er et økonomisk tapsprosjekt, men at det faktisk produseres noe av verdi der.

Selv om han har vært aktiv i samfunnsdebatten, og gjort viktige ting 'i den virkelige verden', så vender samtalen stadig tilbake til studietiden. Ottar forteller at han har hatt stor nytte av å være i Tuntréet. Verkene han er mer kjent for legger han mindre vekt på. "Jeg har skrevet noen tynne små bøker", sier han ydmykt. Han fortsetter med at Tuntréet var en veldig viktig utviklingsperiode for han: "Perioden som redaktør var veldig avgjørende for hva jeg kom til å bruke tida til etterpå."

Rett under tre uker etter at dette intervjuet ble gjort, døde Ottar Brox. Han står igjen som en av de virkelig store NLH-studentene; en som virkelig hadde evnen til ikke å la en debatt dø ut, men holde den i gang og få den på den nasjonale agendaen. Han hadde en evne til å formidle som mangler sidestykke, ikke bare i Tuntréet, men også i Norge og den store verden. Ottar er kanskje borte, men det broxianske perspektivet lever videre. God natt, herr Brox. Takk for laget.

Samenes nasjonaldag ved NMBU

Henrik Bakken
Journalist

Tuva Hebnes
Fotograf

William Fredrik Bakke Dahl
Fotograf

I forkant av samenes nasjonaldag 6. februar i år rettet Tuntreet spørsmål til NMBU sin ledelse angående eventuell markering av dagen. Vi hadde ikke sett noen oppslag eller reklame for et slik arrangement i år. Vi ble nysgjerrige på årsaken ettersom det ble gjennomført et arrangement i regi av universitetet fjor.

Det har ikke vært noen tradisjon å markere dagen med et arrangement i regi av skolen, som man gjør ved Universitet i Tromsø for eksempel, men det ble gjennomført i fjor. I fjor var arrangementet også en lansering av boka 'The Routledge Handbook of Indigenous Development'. Det er nettopp dette som skaper undring. Hvorfor ikke i år når de gjennomførte i fjor? Må det en boklansering til?

Sett i lys av Fosen-aksjonen og elektrifiseringa av Melkøya er samenes rettigheter vel så aktuelle som de var for ett år siden. Man kan også stille spørsmål ved om det kan være grunnet at det siden i fjor har kommet inn en ny rektor, som kanskje ikke er like godt kjent med tradisjonen for å markere dagen som man er ved NMBUs forhenværende rektor Curt Rices gamle arbeidsplass, Universitetet i Tromsø. Rektor Siri Fjellheim hadde følgende kommentar til spørsmål om gjennomføring i år: "Samenes nasjonaldag er viktig for oss! Derfor markerer vi dagen med flaggheis, og i sosiale medier. Planene om et lignende arrangement som i 2023 lot seg dessverre ikke gjennomføre i år."

Dagen ble markert slik som beskrevet i rektors kommentar. Dog kan det stilles spørsmål om på hvilken måte viktigheten som rektor beskriver kommer frem. De heiste et flagg de er lovpålagt å heise og de postet et bilde av flagget på Urbygningen i sosiale medier, akkurat det samme bildet de har benyttet i sosiale medier i flere år.

For å forstå betydningen av å markere dagen tok vi en prat med Camilla Mudenia. Hun er en samisk student fra Tana og studerer husdyrvitenskap ved NMBU. Camilla har samisk som førstespråk og har gått i både samisk barnehage og grunnskole. Hun synes det er trist at universitetet ikke velger å feire urfolket sin egen dag.

Camilla sier at skolen har markert dagen på en dårlig måte, sammenlignet med hvordan de har løst det andre steder. Hun foreslår at skolen også kunne kontaktes samiske studenter og benyttet dem til å drive med en slags folkeopplysning. Hun synes at det er trist at skolen ikke har noen særlig god unnskyldning, ettersom det er lite som skal til og man enkelt kunne benyttet seg av studentmassen. Hun sier selv at hun absolutt hadde vært villig til å hjelpe til med å sette i stand et slikt arrangement.

Camilla forteller videre at det er flere steder i grunnskolen hvor de setter av en uke til å undervise om samisk kultur, og hun synes derfor det er trist at universitetet ikke klarer å prioritere dette. Camilla synes det NMBU har gjort for å markere samenes nasjonaldag er et minstekrav, og har flere argumenter og forslag for hva skolen kunne gjort. Hun ser for seg at skolen for eksempel kunne skapt et slags samlingspunkt den dagen ved å sette av et par timer til et foredrag og kanskje servert noe mat.

Camilla trekker også frem en positiv trend. Hun forteller at hun ser at flere folk bryr seg mer om samisk kultur enn tidligere, samtidig som at flere samer har åpnet opp om hva de føler og ønsker. Hun mener det siste året har brakt samene mer sammen og at Fosen-saken har gjort flere samer mer bevisst på sin egen bakgrunn. Hun har også vært delaktig i demonstrasjoner i Oslo og vist sin støtte til reindriftsamene i Fosen-saken.

Hun er usikker på hvor mange andre samiske studenter det er ved NMBU, men vet om noen. Hun mener derfor at et arrangement i regi av skolen vil gjøre det enklere for de med samisk bakgrunn på NMBU å finne hverandre, og kanskje de til og med kunne startet en forening? Det er et år igjen til neste mulighet for NMBU, og kanskje noe annet enn en boklansering kan være grunn til et arrangement i årene fremover.

Oppgradering av Eika Sportssenter

Tuva Hebnes
Fotograf

Celine Våga
Journalist

Efter tilbakemeldinger fra studentene gjennom SHoT-undersøkelsen er det tydelig at trening er utrolig viktig for studentene langt utover kun det fysiske. Eika er et sted som pleier både kropp, sinn og det sosiale behovet hos studentene. Men en ting studentene har tatt opp er kapasiteten på treningssenteret; og forbedringspotensialet det har. I de mest besøkte tidsrommene kan det bli mye folk og høy trengsel på senteret. Dette ville SiÅs gjøre noe med! Tuntréet har tatt seg en tur ned på Eika (!) for å ta en prat med Kirstine og Marita for å høre om planene videre for Eika Sportssenter.

Kirstine kan fortelle at SiÅs-styret har innvilget en økonomisk ramme på 3 millioner kroner som skal brukes på oppgradering av Eika Sportssenter, og da hovedsakelig treningssenterdelen. Hun påpeker at det for noen er mye penger, og for andre lite. Uansett hvor fullt glasset er, har Eika tenkt å (benk)presse så mye de kan ut av hver eneste dråpe. Pengene skal brukes på å oppgradere og supplere utstyr særlig i styrke og kondisjonsområdene på treningssenteret for å øke og forbedre kapasiteten.

For den treningsglade studenten betyr dette at det blir mer av det utstyret som brukes mye, noen nye apparater, en hel masse ommøblering og spennende tider i vente. Eika kommer til å ta vare på stort sett alt av det nåværende utstyret og bruke de arealene de allerede har på en bedre måte enn i dag for å øke kapasiteten på senteret.

Planen er å bli ferdig med oppgraderingen av Eika i løpet av juni 2024. Fra siste del av mai og frem til juni vil de svette og støle studentene på treningssenteret kunne oppleve at deler av styrke- og kondisjonsarealene er stengt av for oppgradering. Eika ønsker ikke å strenge hele senteret, men å ha det så åpent og tilgjengelig de kan i løpet av oppgraderingen. "Det blir et stort puslespill", forklarer Kirstine.

Engasjementet for trening blant studentene på Ås vokser konstant. Kirstine kan fortelle om en stadig økning i medlemstall fra det

ene semesteret til det neste, med nesten daglige rekorder. Per i dag er det nesten nøyaktig 2900 medlemmer av Eika Sportssenter. Hun påpeker at kommersielle treningssentre har langt flere medlemmer, og at Eika fint skal klare et enda større medlemstall fremover når arealet omdisponeres. Den nye ommøbleringen blir en viktig investering for å utbedre kapasiteten for både nåværende og kommende sporty studenter.

Marita kan fortelle at det lenge har lurket i bakhodet at det måtte en oppgradering til på Eika med tanke på kapasiteten. Men det var først høsten 2023 at idéene begynte å bli håndfaste. Eika Sportssenter stod klart i november 2016 og har siden den gang integrert seg som en helt sentral og nødvendig del av studentenes hverdag. Når trening og fysisk aktivitet er så sentralt i studenters helse er det kanskje på høy tid at det gjøres et styrkeløft i det flotte tilbudet Eika står for!

Vårens Generalforsamling

Mandag 18. mars er det igjen duket for Studentsamfunnets semesterlige Generalforsamling – bedre kjent som GF på folkemunne. På GF er alle hjertelig velkomne, både du som vet alt og du som vet ingenting om Studentsamfunnet i Ås, så møt opp i Aud.Max. kl. 17:00!

Jakob Bruun Ånonsen
Illustratør

Tuva Hebnes
Journalist

Hva er GF?

Generalforsamlingen er Studentsamfunnet i Ås sin øverste myndighet, og det her du som medlem av Samfunnet har mulighet til å påvirke de større beslutningene som tas. Her samles studentmassen for å vedta årsregnskap og nytt budsjett, behandle innsendte saker eller endre vedtekter for Studentsamfunnet i Ås, og ikke minst velge kandidater som skal representere massen den kommende tida.

Hvordan foregår GF?

Hvis du synes at GF kan høres nokså tørt ut, så har du helt rett, MEN det må sies at GF er så mye mer enn alle sine formaliteter! På GF kan du få følelsen av å være del av noe større – med strikketøyet i hånda og gratis ertesuppe i nebbet. Aud.Max. fylles opp med bord og stoler, slik at man lett kan finne en plass med vennegjengen og slå seg ned med noe skolearbeid eller annet tidsfordriv imens Generalforsamlingen ruller og går.

Hvordan stiller jeg til valg?

Å stille til valg på GF er nok noe de aller fleste synes er skremmende, men husk på at forsamlingen bare er medstudenter som vil ditt og Studentsamfunnets beste! Det anbefales å sende inn kandidatur på forhånd, hvor du presenterer deg selv og hvorfor du er godt egnet til vervet. På selve Generalforsamlingen vil du få to minutter til å presentere deg i en kort appell, før en spørsmålsrunde fra forsamlingen.

Valgkomiteen er her for å hjelpe deg med hva

enn du måtte ha av spørsmål før GF, og kan nås på valgnemnda@samfunnetiaas.no. Du finner mal for både kandidatur og appell på nettsidene til Samfunnet, samt inspirasjon fra tidligere kandidater.

Kan jeg nominere andre?

Hvis du ikke ønsker å stille selv, men har noen andre kandidater i tankene, nominer dem i nominasjonsforumet på Samfunnets nettsider! Kanskje er dette det siste dytten de trenger for å faktisk stille? Ellers kan du benke både deg selv og andre under selve Generalforsamlingen! Å benke vil si å komme med et benkeforslag under selve GF. Slike forslag kommer utenom det som står i sakspapirene i forkant, og betyr i praksis at du foreslår en ny kandidat for forsamlingen der og da.

Viktige datoer

Mandag 26. februar:

Frist innsending av saker til GF

Mandag 4. mars:

Publisering av sakspapirer

Mandag 11. mars:

Frist innsending av kandidatur

Fredag 15. mars:

Publisering av kandidaturliste

Mandag 18. mars:

Generalforsamling!

Verv til valg på vårens GF

Samfunnsstyret:

Leder (2 semester)

Arrangementsjef (3 semester)

Økonomisjef (3 semester)

Næringslivsutvalget ved NMBU:

Arrangementsansvarlig (2 semester)

Administrasjonsansvarlig (2 semester)

Karrieredagsansvarlig (3 semester)

Tuntréet:

Redaktør (2 semester)

Hus- og Finansstyret:

Studentrepresentant (2 semester)

Valgkomiteen:

Representant (2 semester) – 2 stk.

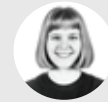
Lurer du på noe angående de spesifikke vervene? Sjekk ut vervbeskrivelsene på Samfunnets nettside, ta kontakt med tidligere folkevalgte, eller bare bla om til neste side for å se hva de avtroppende på kontorfløya å si om vervene sine!

Sju på Fløya: å stille til valg på GF

Tuntréet huket tak i de avtroppende folkevalgte på kontorfløya mellom deres styremøter og forberedelser til GF, i håp om å kunne gi deg et litt bedre innblikk i vervene som skal fylles på Generalforsamlingen 18. mars! Vi stilte dem følgende tre spørsmål:

1. Kan du kort beskrive vervet ditt?
2. Hvorfor stilte du til valg?
3. Har du noen tips til de som vurderer å stille på GF?

Tuva Hebnes
Fotojournalist

Maja Raz Karterud
Leder av Samfunnet. Varighet: 1 år

1. Leder av Samfunnet er jo egentlig litt en potetstilling – for man gjør alt mulig rart! Man er jo først og fremst leder av Samfunnsstyret og støtter styremedlemmene i deres arbeid. Også er man ansiktet til Samfunnet utad, i tillegg til veldig mye annet gøy man bare blir dratt inn i!
2. Det var mest fordi jeg hadde lyst til å bidra for Samfunnet som har betydd så utrolig mye for min tid på Ås. Dette er jo sjetten året mitt her, og jeg husker veldig godt hvordan Samfunnet var i 2018/2019, da det var mer sånn der “Selvfølgelig skal man bli medlem! Selvfølgelig skal man bli med i komité!” og det engasjementet savnet jeg etter korona.
3. Jeg ville snakket med den som har vervet nå. Og still i forkant(!) for da er du mye tryggere når du brått står der på talerstolen. Lag en tale som du er trygg på, som du ikke nødvendigvis trenger å ha manus til, men som du tror på. Hvis du har litt lyst, så still!

Håkon Kvernstuen
Økonomisjef for Samfunnet. Varighet: 1,5 år

1. Man lærer veldig mye i vervet! Alt ifra det man egentlig lærer på skolen som økonomi til hvordan dette faktisk fungerer i praksis. Man får prate med mange forskjellige folk og lærer å ta innover seg ulike meninger, du får et veldig fint innblikk i hvordan en liten bedrift kan fungere.
2. Det var først og fremst et ønske om å bidra. Det var kanskje et veldig stort hopp rett til det vervet her, for jeg har ikke noen annen bakgrunn fra Samfunnet annet enn at jeg har vært en del på Samfunnet.
3. Slapp av, først og fremst! Det er ikke så formelt som det man kanskje først skulle tro.

Åse Vigdisdatter Nytrø
Arrangementssjef for Samfunnet. Varighet: 1,5 år

1. Som arrangementssjef så har man jo først og fremst overordnet ansvar for Arrangementblokka på Samfunnet. Blokka har ansvar for å sette sammen et semesterprogram som skal inneholde et tilbud som hele studentmassen skal ha glede av. Ved forrige GF så ble det bestemt at Konsert- og Arrangementblokka skal slås sammen, så vervet får nå et litt bredere ansvar.
2. Jeg hadde veldig lyst på en ny og annerledes type utfordring! Og det føltes på en måte bare som det var veldig riktig å stille da jeg stilte, så jeg er veldig glad for at jeg gjorde det.
3. Tenk litt over det du har lyst til å gjøre i stillinga og ha en innstilling om at “verden går ikke under om jeg ikke blir valgt inn”. Terskelen skal være lav – du skal egentlig bare ha lyst til å engasjere deg, så ikke overtenk det!

Frida Aarrestad
Administrasjonsansvarlig for NU. Varighet: 1 år

1. Mye av vervet handler om å kommunisere med mennesker og å hjelpe til der det trengs! Man har også et ansvar for samarbeid med linjeforeningene, i tillegg til booking og administrering av standplassene på campus.
2. Jeg synes at det var veldig spennende å få tilgang til et helt nytt miljø på NMBU, med nye mennesker og nye utfordringer! Man føler arbeidet man gjør er veldig relevant, og at man forbereder seg litt på arbeidslivet med mange av de oppgavene man får i vervet.
3. Jeg vil anbefale å ha forberedt litt hva du har lyst til å formidle i appellen, og forbered deg på hva slags spørsmål som kan komme til ditt verv. Det gir uansett så sykt mestringsfølelse å ha stått der oppe på talerstolen, for ALLE synes det er skummelt.

Ingeborg Aasebø
Karrieredagsansvarlig for NU. Varighet: 1,5 år

1. Kort og godt så har du ansvaret for å få Karrieredagen til å skje! For å få til det så er det jo veldig mange tråder å holde styr på – mange folk som skal kontaktes og mange småting å tenke på. Det er veldig tilfredsstillende når du får kabalen til å gå opp, for du får et veldig tydelig fysisk resultat av det du jobber med!
2. Jeg stilte til valg rett og slett fordi at jeg ble spurt dagen før GF: “Du kunne ikke tenke deg å være Karrieredagsansvarlig da?” Også var jeg Karrieredagsvert ikke så lenge før GF og synes at det virket veldig givende å jobbe med.
3. Hopp i det! Klisje – men det er ikke så skummelt som man skulle tro. Og du trenger ikke å ha kontroll på det du skal jobbe med, for det er det INGEN som har når de begynner i et verv!

Ingrid Rustad Røflo
Arrangementsansvarlig for NU. Varighet: 1 år

1. Det er et verv der du får lov til å være kreativ, og jeg synes det er gøy hvis man tørr å tenke litt stort. For min del var det arrangementet ‘Kvinner i ledelse’ – for jeg synes det er veldig viktig at kvinner får enda flere arenaer for å komme seg opp og frem.
2. Vi på NMBU er veldig flinke studenter, men jeg synes ikke at det vises så godt utad. Som Arrangementsansvarlig kan man bidra til at vi blir enda mer synlige, slik at alle ser hvor flinke og engasjerte vi er. NMBU-studenter gjør veldig mye for fellesskapet, og det er jo noe en arbeidsgiver vil ha!
3. Hør gjerne på ‘Maneater’ av Nelly Furtado mens du går til GF – det funket i hvert fall for min del!

Martin Hansebråten
Redaktør i Tuntréet. Varighet: 1 år

1. Redaktøren i Tuntréet sitter først et halvår som Journalistredaktør, med ansvar for innholdet i avisa. Før man går mer over i rollen som Ansvarlig redaktør neste halvår, og man har da det mer økonomiske og overordnede ansvaret.
2. Det var vel kanskje det eneste jeg kunne tenkt meg å jobbe med på Samfunnet. Jeg er jo veldig glad i skrivekunst, og jeg hadde noen erindringer om hvordan Tuntréet burde være under meg: mer skrivning og journalistisk, og mer leserinnlegg og engasjement utenfra redaksjonen.
3. Jeg vil ikke si mer enn bare: prøv å vise hvem du er. Du burde ikke trenge å ramse opp hvem du er, men prøv å fremstille deg selv slik du ville møtt noen etter du har stått på talerstolen. De sa jo om George Bush jr. at han ble stemt inn fordi han var en mann du kunne ta en øl med, og jeg tror faktisk det er sånne personer som vinner valg!

Hvor har det blitt av det politiske engasjementet?

Marie Tjelta
Journalist

Anna Bjørke
Illustratør

Er du en ildsjel som ønsker å engasjere deg politisk som student på Ås? Da har du dessverre ikke like mange valg som før. Den siste tiden har den politiske diversiteten stupt med forsvinningen av partipolitiske foreninger som Liberale Studenter og Rødt Ås Studentlag, samt foreninger som fronter enkeltsaker som Gay på landet. Nå henger også tilbudet for dem som er engasjert i feminisme i en tynn tråd. Er ikke Ås-studenter opptatt av politikk lenger, og hva er årsaken i så fall?

Historisk engasjerte studenter

Rundt 70- og 80-tallet på Ås så det politiske landskapet på NMBU helt annerledes ut. Politikk var en selvfølge i studenthverdagen, noe vi ser både i gamle utgaver av Tuntréet og i Studentsamfunnets jubileumsbok. Å engasjere seg var nærmest en plikt. Det var så gjeldende at kandidater ble valgt inn på Studentsamfunnets Generalforsamling på bakgrunn av politiske partier. Likevel var det noe som endret seg etter 90-tallet. Studentsamfunnet erklærte seg partipolitisk uavhengige og det politiske engasjementet har dalt sakte, men sikkert, på Ås.

Pandemiens kvelertak

Tuntréet har tatt kontakt med både nåværende og tidligere ledere av politiske foreninger på Ås som har opplevd nedgangen i engasjement fra studentmassen. Emily Raw Kverndal leder for Ås Feministiske Studenter, Thomas Reime Berthelsen tidligere leder for Gay på landet og Sunniva Daae Steiro tidligere leder for Rødt Ås Studentlag. Det som i utgangspunktet satte lys på denne saken var da Emily postet et rop om hjelp på Ås Fem sin Instagram etter nyttår. Emily skulle på utveksling og hadde ikke mulighet til å holde liv i foreningen lenger. De trengte nye engasjerte for å overleve. Til tross for en vellykket markering av kvinnedagen i fjor på Samfunnet med show og appeller, er det ikke lenger nok aktive på Ås. Samtidig er Gay på landet en ukjent forening for en del studenter, da de ikke har vært aktive siden 2021.

Det har generelt vært tøft for foreningene i kjølvannet av koronapandemien. Emily kastet seg ut i lederrollen i 2022, da det ikke var noen andre som meldte seg, og har siden prøvd å holde liv i feministisk aktivisme på Ås. Thomas ble aktiv i Gay på landet før pandemien og har vitnet hvordan den tok et kvelertak på forening-

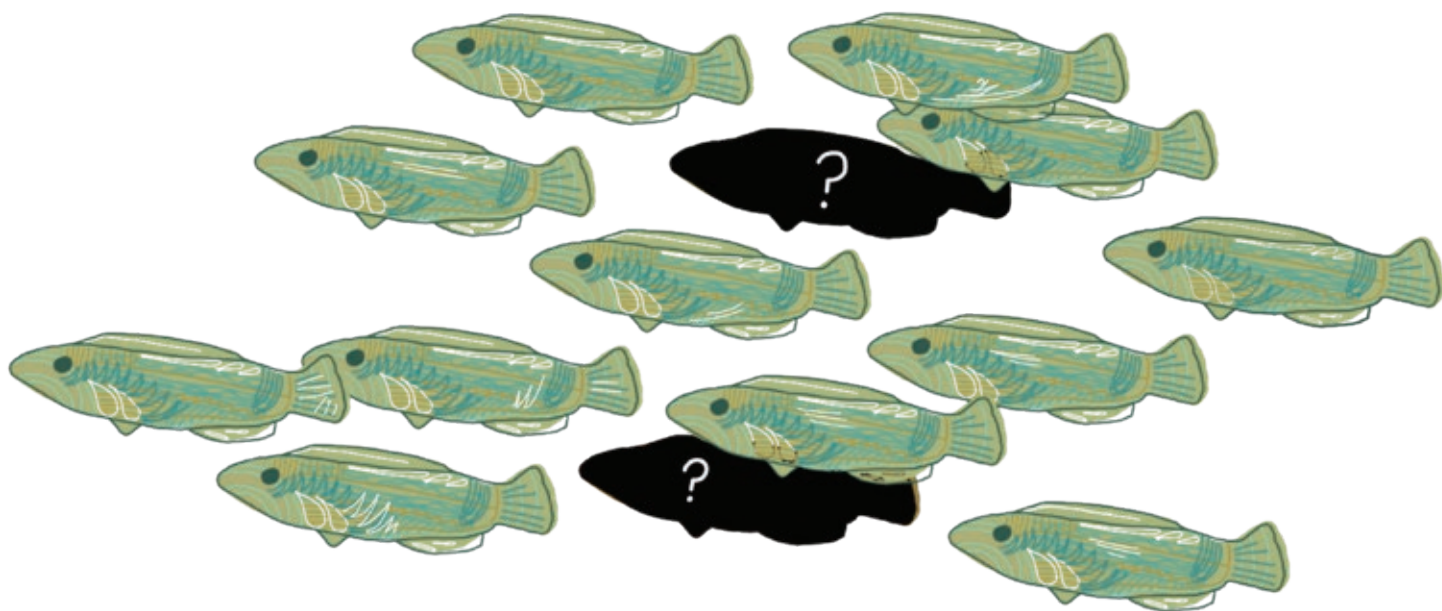
slivet. “Frivilligstrukturen i Ås forandra seg utrolig mye igjennom pandemien, i og med at det var så mange veteraner som forsvant var det vanskelig å viderføre engasjementet og teknikken. Plutselig var noen foreninger mye større enn andre, det var rett og slett at man ikke fant noen som hadde kapasitet og lyst til å ta det videre.” Det er ingen tvil om at pandemien har hatt en stor innvirkning på de politiske foreningene, etter en periode med nedstenging og karantene prioriterte kanskje studentene de sosiale foreningene fremfor de politiske. Likevel forteller Emily at Ås Fem opplevde nedgang i aktivitet både før og etter korona.

Er ikke Ås-studenter politiske?

Det er mange faktorer som spiller inn på om en forening skal overleve, men når vi ser at det er så mange politiske foreninger som rammes kan vi ikke la være å stille spørsmålet: bryr ikke Ås-studentene seg om politikk? Frivillighet er ‘in’ på Ås, men likevel er det kanskje et større engasjement rundt Samfunnet enn det faktiske samfunnet.

Sunniva, tidligere leder av Rødt Ås Studentlag, som ble lagt ned før sommeren 2023, forteller om hvordan den politiske

diversiteten har forsvunnet blant de politiske partiene på Ås. “Det er definitivt veldig synd at det ikke er nok politisk engasjement til å opprettholde lokallag. Det oppleves som at ‘alle’ på NMBU stemmer MDG når det er det eneste synlige partiet, og det er jo ikke bra for å få fram ulike politiske synsvinkler blant studentene.” Miljøpartiet De Grønne sin studentforening Ås Grønne Studenter er nå en av de største foreningene på Ås, noe som viser oss at vi definitivt har engasjerte studenter på campus, bare ikke et bredt mangfold. Sunniva legger til at antallet verv per student er høyt på Ås, og forstår at man må prioritere hva man har kapasitet til, men at hun likevel hadde likt å se flere ulike politiske stemmer på Ås.

Et annet viktig poeng er den politiske utviklingen i samfunnet de siste årene. Likestillingskamper har blitt kjempet og til dels vunnet. Når det nærmest er en selvfølge at alle er feminister blir det kanskje ikke like høyt press på å engasjere seg. Det er heller ikke like tydelige trusler mot likestilling som det har vært tidlige-

re i historien og da endrer man kanskje prioritinger. Det er også verdt å nevne at vi de siste årene har sett mindre høyrepolitiske syn i academia, også på NMBU. Uten tydeligere motpoler blir det mindre motiverende å engasjere seg, når det føles ut som at alle er nokså enige. Har vi ingenting å sloss om lenger? Vi trenger politisk diversitet for å ha politisk engasjement.

Håp om flere ildsjeler

Det ser heldigvis ut som at det likevel skal bli en markering av kvinnedagen på Ås i år også. Birte Una Songedal Liset og Åse Vigdisdatter Nytrø har tatt saken i egne hender for å arrangere en markering 8. mars. De er begge med i Foreningen Hunkatten og Åse sitter som arrangementssjef på Samfunnet.

Det er verdt å nevne at Foreningen Hunkatten også har markert seg som en sterk feministisk forening gjennom historien på Ås.

I tillegg kan Emily røpe at hun har

fått flere meldinger fra folk som vil engasjere seg etter Instagram-innlegget hennes. Hun forklarer at de trenger dedikerte ildsjeler for å kunne dra det hele i gang. Thomas legger til at det samme gjelder for dem: “Tidligere engasjerte i GPL ønsker gjerne å overrekke stafettpinnen videre til nye potensielle engasjerte.” Om du ønsker å vekke noen av disse foreningene til live igjen er det bare å ta kontakt, presiserer de tidligere lederne.

Studenters meninger teller

Det er viktig å huske at studenters meninger teller. Studenter har alltid vært politiske pionerer gjennom historien. Vi har ofte vært den gruppen som har stått på frontlinjen av samfunnsdebatter og utfordret resten av storsamfunnet, noe vi ser eksempler på også i Ås-studenters historie. Selv om det kan være behagelig å sette seg tilbake er det verdt å huske at hva vi mener og engasjerer oss for bærer mye tyngde. Det er tross alt vi som skal ta over dette samfunnet i fremtiden. For at det politiske engasjementet skal blomstre nok en gang på Ås krever det at studenten føler at dens mening er viktig. Hvem vet, kanskje det er du som leser akkurat dette som skal bringe den politiske debatten tilbake til Ås?

KJÆRLEIK PÅ KARRIEREDAGEN

Malene Tangen
Fotograf

Martin Hansebråten
Journalist

Medan kjærleiksfuglar flagrar rundt om kring på Ås og i verda generelt, har Tuntréet i form av redaktøren teke høve til å gjera ein twist på denne dagen. Ei reise til eit arrangement so merkeleg kan seiast å vere eit hugleiksfremmande tiltak står for tur. Karrieredagen.

Den 14. februar gjekk Karrieredagen av stabelen; same dag som valentinsdagen. Tuntréet har vald å gjere noko nytt og spennande; vi trossa alle råd om såkalla 'work-life balance', og valde å foreine dei to sakane til ein. Verkeleg eit revolusjonerande konsept. Og korleis skal eigentleg desse foreinast, spør du kanskje? Nei, veit ikkje eg, men eg har fått ordre om å gjere det. Fyrst vart TT-fotografen Thale spurd om ho ville vere med på denne opplevinga, men ho sa at det kom ikkje på tale, så då vart det TT-fotografen Malene i staden – ikkje nokon dårleg erstatning.

Sjølve Karrieredagen var ikkje noko anna enn andre karrieredagar. Hauger av studentar gjekk rundt i Aud.Max. og prøvde å finne ut kva dei skulle bli når dei blir store. Sjølv om haustarrangementet er større, sto bedriftsbodane tett i tett, og ein rekke ulike bedrifter i forskjellige sektorar prøvde å rekruttera. Frå dei mest generiske konsultselskap til dei mest tekniske entreprenørar. Her er det (kanskje) mogleg å finne jobb og masteroppgåve.

Mycoteam var representert, og vi møtte på Mari Sand Austigard som nokon kanskje kjenner frå saken om ho i TT08 førre semester. Ho hadde med skjeggkre og sølvkre. Malene var fasinert av begge, og desse små krea blei dei fremste fotoobjekta under arrangementet, noko som er på sin plass når ein studerer på NMBU. Mari, som deltok på karrieredagen for andre gong gleda seg til å prate med alle studentane, og forklarte at dei hadde hatt ein del rekruttering frå Ås i det siste.

Vi møtte også Eivind Toft, ein Ås-student som gjekk ut i fjor og nå jobbar for Bergen Vann. På Karrieredagen representerte han traineeVANN. Han stadfesta at det var veldig fint å vere tilbake i Ås, men at det og var veldig kjekt å vere i jobb og tene eigene pengar. Han var tydeleg godt fornøgd med jobben. Han arbeider med fleire prosjekter, men han ville særst trekke fram eit prosjekt han var del av i Øvregaten, Noreg si eldste gate. Der skal mykje av røyra fornyast, men gata er så gamal at ein må arbeide i samarbeid med arkeologar.

For landbruksstudentane blant oss var blant anna Felleskjøpet, Norsk Landbruksrådgiving og Serigstad til stades. Saman med Statsforvaltaren i Rogaland representerte dei spesifikt arbeidsmoglegheiter i Rogaland. Det er fleire karrieremoglegheiter i Rogaland, særleg innan presisjonsjordbruk, skogteknikk og biologiske analyser.

Men tilbake til romanse og slikt. Ved standen til totalentreprenøren Hersleth gav dei ut bollar. Det var ganske godt. Ein bolle passar svært fint på et stemnemøte, og bolle er faktisk regna som ein av dei mest populære datingaktivitetane i Danmark. Kvifor dette, veit eg ikkje. Det er jo berre ein bolle liksom. Men det var likevel koseleg, og det er godt å sjå at bollen står sterkt.

Sidan gjekk vi til standen til WSP, eit konsultentselskap med eit hovudfokus på samfunnsutvikling. Dei fortalde Tuntréet at dei dreiv mykje med miljøprøver, og miljøkartlegging, noko som høyrdest flott ut i øyra på journalisten som studerer miljøkjemi. Dei fortalde at konsultentselskapa er ein stad med mykje variasjon i arbeidskvardagen, og dei trengde mykje ulike kompetanse. Ho vi prata med på standen hadde til dømes studert Indøk her på NMBU.

Tuntréet prata også med arrangørane av Karrieredagen. Fyrst møtte vi Sponsoransvarleg,

Karrieredagsansvarleg Ingeborg Aasebø

Mariann Mosvold. Ho var fornøgd med arrangementet, og fortalde Tuntréet at dei var litt nervøse før start, men at bedriftene på stand virka til å vere fornøgd. "Det er litt oppbygging og generalprøve til the big happening", fortel ho; altså Karrieredagen på hausten, som er eit mykje større arrangement. Også Karrieredagsansvarleg Ingeborg Aasebø var godt fornøgd med arrangementet og sa til Tuntréet at "No følast det som det går bra".

Summa summarum så var karrieredagen ein suksess. Sjølv om det er ein kunst å balansere hugleiken, karriere og å det å skrive eit slags kjærleikskvad på ordre frå journalistredaktøren, var det ein hyggeleg oppleving og generelt eit godt arrangement. Men anbefaler eg andre å kople karrieredagen og datinglivet? Nei.

Malene Tangen blei spurdt om å kommentere saka. Ho har vald å ikkje kommentere saka, men sa det var ein 'spess' oppleving.

TO BRUKTE KRUS MED BRUKTEN

Jeg, som mange andre studenter, har tatt turen innom Gjenbruken på Ås for å finne både bærekraftige og billige klær og saker. Der jeg prøver å navigere meg blant artige og retro skatter fra fortiden, møter jeg ofte på de hjertevarme smilene fra de frivillige pensjonistene som arbeider der. Hvem er egentlig disse dedikerte menneskene som bruker ettermiddagene sine på å gi gamle gjenstander nytt liv? Tuntreet tok turen innom brukten for å bli bedre kjent med dem.

Et veldedig formål

Det er en lørdags ettermiddag og butikken kryr av mennesker i alle aldersgrupper. Studenter som ser på smykker, småbarnsfamilier som ser på klær og pensjonister som ser på asjetter. Oppi alt livet setter jeg meg i et hjørne av butikken hvor jeg møter Karin og Anne Marie, som er i gang med å sette priser på varene de får inn. "Å se på den, den var fin!" utbryter Anne Marie i det hun tar opp en flott retro dressjakke. "Den var elegant", svarer Karin. "Hva tar vi for den? Den må være 250", blir de begge enige om.

Til tross for den travle rushtiden får jeg muligheten til å bli bedre kjent med disse frivillige kvinnene. Karin har vært frivillig på Gjenbruken helt siden den startet opp i 2009. Videre finner jeg ut at selve kjeden som er NLM gjenbruksbutikker startet opp for omtrent 20 år siden. Du finner NLM sine butikker over hele landet. Alle er drevet av frivillige, og overskuddet går til Misjonssambandets veldedighetsprosjekter. Totalt får kjeden inn omtrent 100 millioner i året, hvor overskuddet, altså det som ikke går til driftskostnader, ligger på omtrent 50 millioner. Prosjektene deres fokuserer på FNs bærekraftsmål og nå for tiden er det skole, helse og vann som er på agendaen. Et eksempel er et prosjekt der det arbeides med mødre og

barnedødelighet i Etiopia. Utenfor butikken finner du også innsamlingsbokser hvor du kan donere klær som går til Øst-Europa. De har 1000 slike bokser over hele Norge.

Hverdagen som frivillig

Mesteparten av klærne du finner i selve butikken på Ås er det folk som har kommet innom med. Bare i løpet av de timene butikken hadde vært åpen denne lørdagen, har Karin og Anne Marie sitt lager med gjenstander som skal prises dobbelt seg. I løpet av samtalen kom det folk innom med alt fra kinesisk antikk til barneklær som de ønsket å gi bort. "Mange er takknemlige for å levere varene her fremfor å kaste dem", forteller Karin. Butikkleder Svein kommer tidvis

Håvard Røgeberg Magelssen
Fotograf

Marie Tjelta
Journalist

innom, og blir med i samtalen når han er tilgjengelig i lørdagsrushet. Det er nemlig lørdager som er den travleste dagen hvor de også selger best. Svein forteller at de sist lørdag fikk solgt for omtrent 33 000 kr. Det dukker stadig opp fine gamle gjenstander som Karin og Anne Marie beundrer og diskuterer prisene på. “Det er mye fint som kommer inn, også utrolig mye rart, ting jeg aldri har sett før”, ler Karin.

Det beste med brukten

“Hva er det beste med å være frivillig?” er et spørsmål jeg prøvde å stille til alle som arbeidet den dagen. Et av svarene som gikk igjen, var felleskapet. “Jeg trives så godt her, utrolig fint samhold og utrolig fine kunder”, smiler Karin. Fellesskapet de finner hos hverandre dekker mye av det sosiale behovet, samt en meningsfull hverdag. “Jeg hadde gått på veggen om jeg

skulle vært hjemme”, svarer en frivillig ved navn Sølv. De fleste frivillige på brukten er pensjonister over 80 år, og for dem er det også viktig med en aktiv og kreativ hverdag. “Det er livsforlengende”, flirer Sølv. De får mye ut av hverdagen i tillegg til at arbeidet deres går til en god sak. For Karin er misjonsarbeidet veldig viktig: “Det kommer folk fra andre steder i verden til gode.” Sølv legger til at det er bra at arbeidet deres også bidrar til bærekraft. “Det lærer oss at vi ikke behøver å kjøpe nytt”, noe hun ser har blitt mer og mer populært gjennom årene hun har arbeidet her. Til slutt legger de til at du ikke må være pensjonist for å være frivillig på brukten. Om du er student er du hjertelig velkommen til å ta turen innom og arbeide med dem på lørdager eller andre dager du har tid.

Etter besøket mitt på brukten var det vanskelig å la være å smile bredt. De frivillige pensjonistene hadde tatt oss varmt imot og snakket lidenskapelig om arbeidet de gjør for både klima, utviklingsland og lommeboken vår. Om det er noe dette viser oss så er det at frivillighet kommer i alle aldre. Både som student og pensjonist finner vi det meningsfylt å arbeide for en større sak enn oss selv.

BRUKTMUSIKK-BUTIKK ANMELDELSE

Det har mange ganger de siste tjue årene blitt skrevet om at platen og CD-en er på vei tilbake til nye popularitetshøyder. Likevel kan det ikke sies å være en allmenn interesse å kjøpe vinyl og album, så vel som å eie en egen platespiller eller CD-spiller. Studentene på Ås er antakeligvis intet unntak, selv om en skulle kunne tenke seg at studenter er mer opptatt av hipstertrender. Det er mye fokus på lyd her på Ås, på Eika og Samfunnet. Spesielt rundt Pentagon, Eplehagen og Skogveien kan Agrarmetropolen fremstå som en eneste stor dundrende subwoofer, til manges eufori eller søvnproblemer (takkk til onsdagsbodegaen). Men spørreundersøkelsen om musikk- og musikkanlegginteressen til Tora og Thorvald får bli til en annen TT-artikkel! Denne sakens agenda er å vekke interesse for brukt musikk og musikkutstyr i lokalområdet. Fra den allerede musikinteresserte, til den musikkvitende student!

Ane Mathilde Runge Christensen
Journalist

William Fredrik Bakke Dahl
Fotograf

Jeg så meg ut to lokale bruktbutikksteder i Ski. Det viste seg at rykter og research skulle føre meg til to lokale "musikkentusiaster", med hver sin metode for å praktisere sin hobby og samtidig gjøre den tilgjengelig for andre! Det er viktig å presisere at det er et svært ulikt utgangspunkt og tilbud de to stedene har. NMS Gjenbruk har et eget musikkhjørne som kun har tilgjengelig det bruktbutikken får inn, og sorterer dette etter beste evne! Jorwed HiFi & Vinyl har derimot et mye mer spesialisert utvalg, og beskriver det selv som: "... spesialisert på brukte vinylplater og brukt HiFi-utstyr. Vi har et nøye kuratert utvalg av sjeldne og ettertraktede vinylutgivelser, fra klassiske album til moderne favoritter."

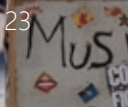
NMS Gjenbruks musikkhjørne

For de som ikke har vært innom NMS Gjenbruk, ligger butikken i Åsveien 9, lett tilgjengelig ved Eikeliveien busstopp i Ski sentrum. Innerst i lokalet finner du et hjørne med gamle Beatles-plakater, Tandberg-radioer og en collagevegg med musikkreferanser. Pål Paulus Alinge driver med musikk og frivillighet, og har satt det hele i stand på eget initiativ for rundt to år siden. Jeg møtte ikke Pål personlig, men får alt fortalt av Grete Halvorsen som jobber på NMS Gjenbruk. Hun forteller at Pål har skapt en møteplass, og sammen med flere andre musikkinteresserte sorterer de det som har kommet inn for å sette det i orden. Pål ønsker å fremheve musikk- og populærkulturen som gjenbruken får inn, og brukten har fått en oppgang i besøkende etter at han startet med musikkhjørnet. Pågangen er spesielt stor på tirsdager etter at de har fått inn nye varer.

De mest interessante og intakte platene sorteres for seg. Da vi var der var det alt fra Barbra Streisand til Ole Ivars og 'The History of Rock', fra 5 til 25 kr. CD-ene er sortert alfabetisk, og du kan lytte til dem på CD-spilleren i musikkhjørnet før du kjøper dem. De spesielt interesserte kan også finne kassetter og musikkutstyr, og annen populærkultur som musikkbøker, notehefter, tegneserier, lydbøker og DVD-er. Er du heldig kan du gjøre et kupp! Om du ikke vet hva du skal gjøre en dag er det verdt turen innom for en titt, du vet aldri hva du finner!

Jorwed HiFi & Vinyl

Ca. 20 minutters gange fra togstasjonen, eller 10 minutter fra Industriveien bussholdeplass, ligger HiFi- og Vinyl-bruktbutikken til Jørgen Wedøe i Verkstedveien 25A. Utenfor ligger det et verksted fra 70-tallet, men idet du går over dørterskelen trer du inn i en nisje-bruktbutikk. Rommet er fylt med rader av bokser med brukt vinyl, og for en som liker musikk er det vanskelig å vite hvor en skal begynne. Oppstarten var for ca. to år siden, og er et sjeldent godt bruktbutikktilbud! Jørgen trodde gjennomsnittsalderen kom til å være 50 år, men ble overrasket. Teorien hans er at TikTok og serier har en del av æren for at unge bidrar til en gjennomsnittsalder nærmere 30 år (og en overraskende interesse for blant annet Kate Bush sin 'Running Up That Hill').

Driven bak å starte opp, var den grunnleggende interessen for musikk og lyd som alltid har vært der. Jørgen sluttet i den tidligere jobben sin, og nå er det kun HiFi og vinyl som gjelder. Det er likevel ikke urimelige priser, og prisklassene avhenger mest av platenes verdi i form av LP-ens og coverets tilstand og hvor sjelden den er. Du kan betale fra 25-200 kr for det meste av platene, og de er sortert etter artist, alfabetet, og sjangere som klassisk, jazz, prog og punk. Det er egne bunker for platene til 25 kr – hvor du også finner mye god musikk. Det går også an å få tak i dyrere plater her, for de som er interesserte i spesifikke utgaver og uspilte eksemplarer.

Jørgen ønsker å få frem at det er mulighet for noe avslag på prisene for studenter! Forretningsideen er å ha et stort utvalg av vinyl for de musikkinteresserte. Han ønsker å gjøre musikk og HiFi tilgjengelig. “Da vi var unge og siklet inn butikkvinduene på musikk og utstyr som vi ikke hadde råd til. Det som var utilgjengelig for oss da, ønsker vi å fikse opp for å skape et tilbud av god kvalitet brukt utstyr og vinyl. Det vi ikke tar inn er en del 80-talls og Tandberg-utstyr for å si det litt enkelt. Når det kommer til lyd kvaliteten fra musikkutstyret legger vi oss på ‘MidFi’-planet”, sier han med et smil.

Jørgen viser oss gjennom platerommet til HiFi-rommet. Høytalere er stablet på en collagelignende måte langs den ene vegg. Midt i rommet er det en sittegruppe vendt mot et sett svære sølvgrå høytalere. I taket er det lyddempere, og persiske tepper på gulvet. “Vi har mye forskjellig her, de tyngste høytalere vi har nå er på 350 kg mens de letteste er på 1 kg, og vi har to ulike apparater for platerensing! Vi har åpent fra torsdag til fredag fra kl. 12-17, og på lørdager har vi det vi internt kaller ‘dagsenteret’ hvor flere møtes for å prate musikk, lyd og drikke kaffe.” Musikk og lyd er subjektivt, og en kan ha ulike syn på lyd kvalitet og det

visuelle med høyttalere, forsterkere og utstyrsoppsettet. Det er merkbart færre kvinner enn menn i butikken, men kanskje denne saken kan få de musikkinteresserte Tora-ene der ute til å få opp øynene. Det er åpent for alle å sette seg og lytte og bli med i lørdagens diskusjoner om en er interessert! På vei ut hilser vi på Stig, som er involvert i platesorteringen.

Til ettertanke

I bærekraftens ånd kan både musikkutstyr og brukt musikk settes i miljøperspektiv. Musikkstreaming vs. det å bruke brukt elektrisk utstyr kan diskuteres med tanke på metallutvinning, strømforbruk, datalagring, og kulturell og historisk verdi! Det er en verdi i å eie sin egen musikk, og forholde seg til musikk som noe mer enn et hav av låter du skipper videre i på jakten etter det akutt fengende eller treffende. Roen i å la seg selv få tiden til å lytte til et album, bør en kanskje ta mindre for gitt?

Jeg skal ikke påstå at jeg ikke selv opplever, som mange andre, at egne spillelister kan være minner, spesielle sinnsstemninger og følelser. Her finner man også igjen de beste sangene til trening, fest, karaoke. Likevel har tempoet vi lever i i dag, endret vårt forhold til musikk. Vi omgir oss mer eller mindre av et hav av lyd, hvor ørene nesten alltid blir stimulert. Det er mulig at musikkindustrien har skapt denne utviklingen, hvor musikk konkurrerer for oppmerksomheten om å være det mest fengende. Kan dette forme hverdagens puls også? Jeg mener på ingen måte at musikk ikke bare kan være gøy, men jeg mener heller å fremheve at det finnes mange aspekter ved musikk annet enn at det er fengende, raskt berørende eller dansbart.

Kunsten i musikken krever sin tid til lytting og at en også hører gjennom deler en ikke alltid synes er like fengende, som for eksempel å lytte til et helt album. I lyttingen kan det være at du oppdager nye deler av musikken du ikke satte pris på før, nye følelser, refleksjoner og idéer fra elementer i musikken. Ikke bare bakgrunnsmusikk – men aktiv lytting. Livet trenger kanskje å inneholde stillhet og støy, ikke bare bakgrunnsstøy, for hva er vel meningen i en kakofoni?

UKA
iAs

sjefene

As 2024

UKEstyret 2024
siden 1924

Komités

UKA i Å

Kurt og Karsk

Kurt Stilles Minneløp gikk av stabelen i år også og det tradisjonsrike løpet var nok en suksess. Kurt Stille stilte igjen (ja han lever), i en alder av 89 år; olympieren hadde frem til 2018 den beste danske plasseringen i et vinter-OL, med en 9. plass i OL i Innsbruck i 1964. Men nok om OL, over til konkurransen. Lærken vant i år også, etterfulgt av Åsblæst'n som maste seg til sølv etter surt spill. Tredjeplass gikk til Piratforeningen, som med det tok sin første medalje. Fungerende skøytepresident Aksel Njaa dro og fram vår egen fotograf Astor som var vurdert til pallen.

Også Karskreinnj gikk av stabelen ca. en time etter Kurt Stilles var over. Ventetiden var kald – det var også rennet, men Tuntréets journalist fikk en karsk (ikke i boll), en pølse og en kak-bit (ikke brød). Det var ganske nice. Også rennet var spennende, selv om jeg personlig vil si at det ikke var noen deltagere med overbevisende skiteknikk. Skivalget var og varierende, og alt fra tandemski til sofa, til Fisher (ski fra Østerrike, æsj) ble brukt. Til syvende (ca. klokka syv) og sist vant Presidiet, som en trønder beskrev til meg som 'sjefan'. Alt i alt to veldig vellykkede arrangement (red.anm. det ble veldig mørke fotoforhold under Karskreinnj, derav få bilder herfra).

Martin Hansebråten
Journalist

Astor Ness
Fotograf

To brune med
Andreas
Kinnari

Det første som møter meg når jeg trasker gjennom nysnøen mot BEde er fotograf Ingunn som BEordrer Andreas her, der og opp i et tre. I blitsregnets pauser spør jeg hva han synes om å bli BEæret med en To Brune, noe han svarer at er litt rart, men gøy. "Det e vel noe som skjer når man har våre med på ein del på Ås", sier han, og joda det stemmer jo det. Vi trekker ned i den BEryktede kjelleren i BEdehuset for å bli BEdre kjent med Andreas og for å avdekke hva det er han har BEdrevet de siste fem årene på Ås.

Celine Våga
Journalist

Ingunn Reimers
Fotograf

"Eg budde jo her i to år faktisk", forteller Andreas mens vi BEveger oss ned i kjelleren. Vi setter oss i en av Mannskoret Over Rævnes mange til dels ukjente og utrolig spennende kjellerrom for en prat. Bak sofaen Andreas slår seg ned i er veggens BESmykket med et eldre motiv vi kjenner igjen fra Rævnes rekruteringsbrosyrer, et kunststykke Andreas forteller han har malt selv. Han skyter fort inn at motivet ikke er hans; han var kun hånden bak penselen. Vi visste litt fra før at Andreas har drevet med litt av hvert foruten å synge barske toner på Ås, og tegning er kanskje en av de tingene han er blitt BEdre kjent for i løpet av sin tid her på Agraren.

Andreas, BEdre kjent på Ås som 'Kinnari', har alltid likt å tegne. Han forteller at drømmen var å kunne kombinere tegning med en fornuftig jobb, så arkitektyrket var tidlig noe han så for seg. Men et skjebnesvangert skolebesøk fra NMBUs ambassadører skulle kaste den unge mannen et steinkast unna sine opprinnelige planer og inn i landskapsarkitekturens verden. Han BEstemte seg for Ås med sine landlege omgivelser, en kontrast til Stavanger by som han ønsket velkommen med åpne armer. "Eg fikk akkurat det eg trengte på Ås", påpeker han BEtenkt; en retning i livet, blanke ark og muligheten til å vokse.

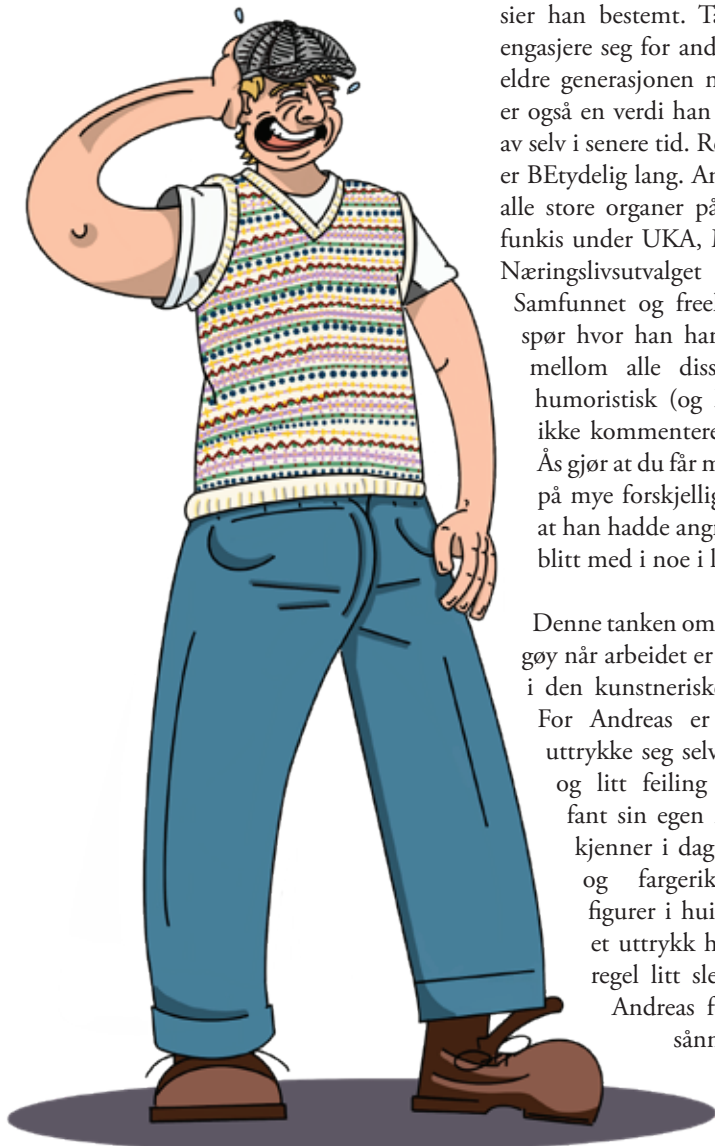
Vi kommer ikke unna temaet øl i løpet av en To Brune med en Rævnekar. I øyekroken står bryggekarene klare og Andreas forteller om kjærligheten han har fått for brygging. Fotograf Ingunn BEmerker at det var skrekkelig tørt til å være et To Brune intervju, og sender Andreas på jakt etter noen 'refreshing BEvrages'. Han returnerer med tre flasker øl han har brygget på skolen som en del av bryggekurset NMBU tilbyr om høsten. "Denne ølen e jo perfekt! Perfekt karbonisert!" smiler han mens ølglassene fylles. I løpet av koronaens nedstenging ble det mye brygging på Andreas, og han

forteller at det både er blitt brygget øl og mjød. Å brygge ølet selv har absolutt BERiket drikkeopplevelsen og åpnet opp en verden av kontrollert BEdervelse på flaske for Andreas. Men det var absolutt ikke kjærlighet ved første blikk. "Eg begynte egentlig ikkje å lika øl før eg blei med i Rævne ...", innrømmer han skamfullt. En blasfemisk ytring i hjertet av BEde, men det skal sies at han har fortært sin andel (og litt til) siden den gang.

Ikke lenge etter sin litt turbulente start på studietilværelsen en høst i 2019 BEfinder Andreas seg ved en av livets mange metaforiske skilleveier; skal han studere de neste fem årene eller skal han være student. Du kan kanskje gjette hvilken vei denne historien tar? Han kickstartet det hele med å bli med i stedsforeningen Løgnaslaget og begynte smått å forme sitt sosiale kontaktnett i Ås. Men det var korforeningene han hadde en liten knapp på, og særlig hadde han foreningen Over Rævne i kikkerten. Han ble tatt opp høsten 2019, og det ble litt av en start for Andreas. Det var flere sangoppdrag på rappen, mange nye mennesker og et intenst opplegg fra ende til annen. Men det skal også sies at han koste seg utrolig oppi det hele! En ganske så ufrivillig pause kom likevel snaue året etter, da det brøt ut en aldri så liten pandemi som satt en stopper for mye av den planlagte moroa. But the show must go on! I løpet av denne perioden flyttet han inn i BEde, ble BEstyrer og fikk virkelig innlemma seg som rævnekar. Han oppsummerer kollisjonen mellom det nye foreningslivet og global pandemi med at "ein får noe, og tape noe ... ein må sjå det positive i det!" Tross pandemien var det å bo i BEde en god opplevelse, da de hadde stor plass, fikk tid til å brygge og skape et godt samhold både innad i huset og med naboene i IVARinn. Det var litt hell i uhellet at han skulle havne akkurat her, akkurat da.

Det er tydelig at han har trivdes som en del av foreningslivet. Han er inne i sitt femte år i Rævne; en BEtydelig bragd i seg selv. Jeg spør Andreas om han har blitt formet av å være med i koret. “Me har nok møttes halvveis”, forteller han; han er blitt litt av Rævne, og Rævne har blitt litt av han. Her blir fotograf Ingunn så rørt at hun må felle en tåre.

Som for mange andre har foreningslivet hatt mye å si for trivselen hans på Ås. Med sin flotte sixpence og ekte BEdårer-smil skulle en ikke trodd at Andreas gjør annet enn å danse på roser. Men han forteller om mørke stunder og motstand han har slitt med å karre seg gjennom. “Det va møyje greier i topplokket”, forteller han. Det hele startet nok lenge før han startet livet som student på Ås. “Eg trodde jo fust at det var noge fysisk som va feil, men det var jo psyken [innsåg eg]”, forklarer Andreas. Det var først på den kjære helsestasjonen vår i

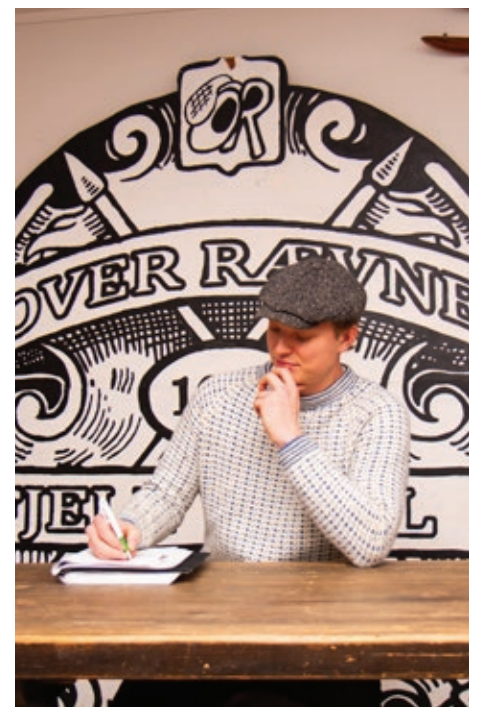
Ås at han BEgynte å forstå hva som plaget han, og kunne ta grep. Andreas oppfordrer de som kjenner på det samme til å oppsøke hjelp hos andre. Hans opplevelse med helsestasjonen var svært positiv, og han opplevde at han ble tatt på alvor fra første stund. Kort tid etter ble han videresendt til det han litt morsomt kalte “voksen-BUP”. Hjelpen han fikk her over flere år og støtten fra folkene rundt seg, særlig det gode miljøet innad i koret, har vært sentral i å vende Andreas’ psyke rette veien: “Eg trengte hjelp te å komme meg over nogen kneiker”, konstaterer han. Han presiserer at det også har vært mye hardt arbeid bak, og at det å pushe seg selv over kneikene er viktig i arbeidet for å hjelpe seg selv ut av ‘det’.

Andreas forteller at han gjennom sin tid på Ås har strebet engasjement i frivilligheten; både hos seg selv og som en sunn påvirkning på resten av gjengen. “Ein ska væra engasjert på Samfunnet”, sier han bestemt. Tanken om at en skal engasjere seg for andre ble overført av den eldre generasjonen med Rævnekarer, men er også en verdi han har sett stor viktighet av selv i senere tid. Rekken av frivillige verv er BEtydelig lang. Andreas har vært innom alle store organer på Samfunnet i Ås, fra funkis under UKA, Markedsføringssjef for Næringslivsutvalget til komiteemedlem på Samfunnet og freelancer i Tuntréet. Jeg spør hvor han har fått tid til å studere mellom alle disse vervene, noe han humoristisk (og kanskje lurt) velger å ikke kommentere på. Å være frivillig i Ås gjør at du får muligheten til å bli med på mye forskjellig gøy, og han forteller at han hadde angret om han ikke hadde blitt med i noe i løpet av sin tid.

Denne tanken om at en har det litt ekstra gøy når arbeidet er frivillig finner vi igjen i den kunstneriske kroken av Andreas. For Andreas er tegning en måte å uttrykke seg selv. Det tok litt prøving og litt feiling før Andreas virkelig fant sin egen illustrative stil som vi kjenner i dag. Med karikaturaktige og fargerike illustrasjoner av figurer i hui og hast fant Andreas et uttrykk han likte. “De ser som regel litt sledne å stressa ut”, ler Andreas før han legger til, “litt sånn som meg!” og smiler. Han forklarer at han ofte kan føle

at han går rundt og stresser litt for mye med ting i livet. For Andreas skal tegning være moro, og med en gang det begynner å føles som arbeid funker det ikke lenger. “Frivillig e kjekkare!” avslutter han. Frivillig moro er kanskje hemmeligheten bak flere av de flotte verkene han har skapt gjennom årene. Vi mimrer tilbake til Rævnes bar under UKA 2022 og det håndmalte BEistet som prydet barens vegg. Noen av Andreas’ illustrasjoner har også funnet veien inn i Tuntréets utgaver; og forhåpentligvis flere også i fremtiden.

Når Andreas en gang blir ferdig håper han at en jobb som landskapsarkitekt i Oslo er å finne, og at han har funnet sitt sted i høykulturen som storbyen kan by på. Med sitt siste semester foran seg, ser han tilbake på studietilværelsen på Ås uten anger.

Hilsener

BEste X-BEuser, X-BEbeboer, X-BEstyrer, BEspiser og nå en av Over Rævnes bitreste - Andreas Kalle Kinnari! Gjennom dine to år som BEboer har du gjort hverdagen til den BEste. Du har endevendt BEde og gjort det til et hjem, med din kreativitet og gjennomføringsevne. Humoren din er BEdre enn de fleste sin og det er nok få som skinner seg på scena under UKA i skalkeskjul for å kunne kødde med kraft i de etterfølgende månedene. Ingen mopper BEdre, spiser flere tacolefser eller drikker flere øl enn deg! Tusen takk for at vi har fått æren av å bo med deg, og at du har gjort det til en fest!

BBB Dine X-BEboers Einar, Ludvig, Martin, Matias, Åsmund, Peder og Vebjørn

Andreas/Kalle Skinnari/Kallemann! Vi ble kjent under et relativt normalt naboskap, som fort ble til en spesiell tilværelse da koronaen kom og BEdeinn-kohorten ble til. Begravd IFA, surdeigsbrød, dildo, russemusikk, quantum, hjemmebrent, do-børste, dugnad, hyttetur, el-pipe og søndagsmiddager – er noen utvalgte nøkkelord fra denne fascinerende tiden som egentlig skulle være tung, men med Andreas på laget ble den i stedet lekende lett. Før han rakk å gro seg fast i veggene i BEde, fikk han også se hva livet i eplehagen har å by på, eller snarere, han fikk vist eplehagen hva Andreas har å by på. Med glitter i trynet og GT i hånda går han inn i natten, varter opp med gjennomførte taler, presentasjoner eller quizer, før han takker for seg 10 meter fra senga, sovnet i sofaen med ostepop og HP7 del 1 på tv-en. Andreas er engasjert medlem av 40 foreninger og har 200 verv, men finner likevel alltid tid til vennene sine. Andreas er en person som baker kaken du ikke har tid til å lage, uten å ta æren for det!!!

Vi setter pris på de meningsfylte og reflekterte samtalene, like mye som vi setter pris på apekatt-siden ved han, som vi ser hakket oftere. Kalle er rett og slett en fest av et menneske, og en nabo og samboer vi aldri ville vært foruten.

Og goood jul!

Julia på vegne av x-IVARinn/23Asylum

Når Andreas formet verden i 601 E.K. (Efter Kinnari), var det ikke bare et kall, men et ønske. Som en skrelt potet i et sjampanjedrikkende Samfunn, var han mer enn bare en intelligent mann. Wikipedia opplyser at Andreas betyr mann eller mandig, men selv som det platonske mannsideal er Andreas likevel svært opptatt av folkets meninger. Bekymre deg ikke, kjære Kinnari; din humor er uovertruffen. Du vil alltid være den morsomste i rommet ± 1 std.avvik. Selv Da Vinci og Michelangelo kan ikke sammenlignes med ditt kunstneriske talent. Vi forsøkte, men fikk det ikke til.

I sitt neste prosjekt, løste Andreas romraketter ved å oppfinne verdensrommet. Og som om ikke mørk materie var nok, erstattet Andreas solen med taco-torsdag, glitrende over hans nyskapte verden. Dette skapte en global fest som overgikk alle tidligere feiringer, hvor samhold og 1993s danseBEvegelser ble anerkjent som høyeste kommunikasjonsform.

For å undergå seg selv, introduserte Andreas "Bytt-kropp-fredag," hvor alle byttet kropp med en tilfeldig valgt person på planeten. Dette skapte global bevissthet og forståelse på tvers av kulturer, kjønn, og arter, og bidro til en verden hvor empati og forståelse stod sentralt. Julius vant fredsprisen. Slik ble Andreas' verden, et sted hvor det umulige er mulig, hver eneste uke.

Hold det grovt, hilsener fra Hulekollegiet

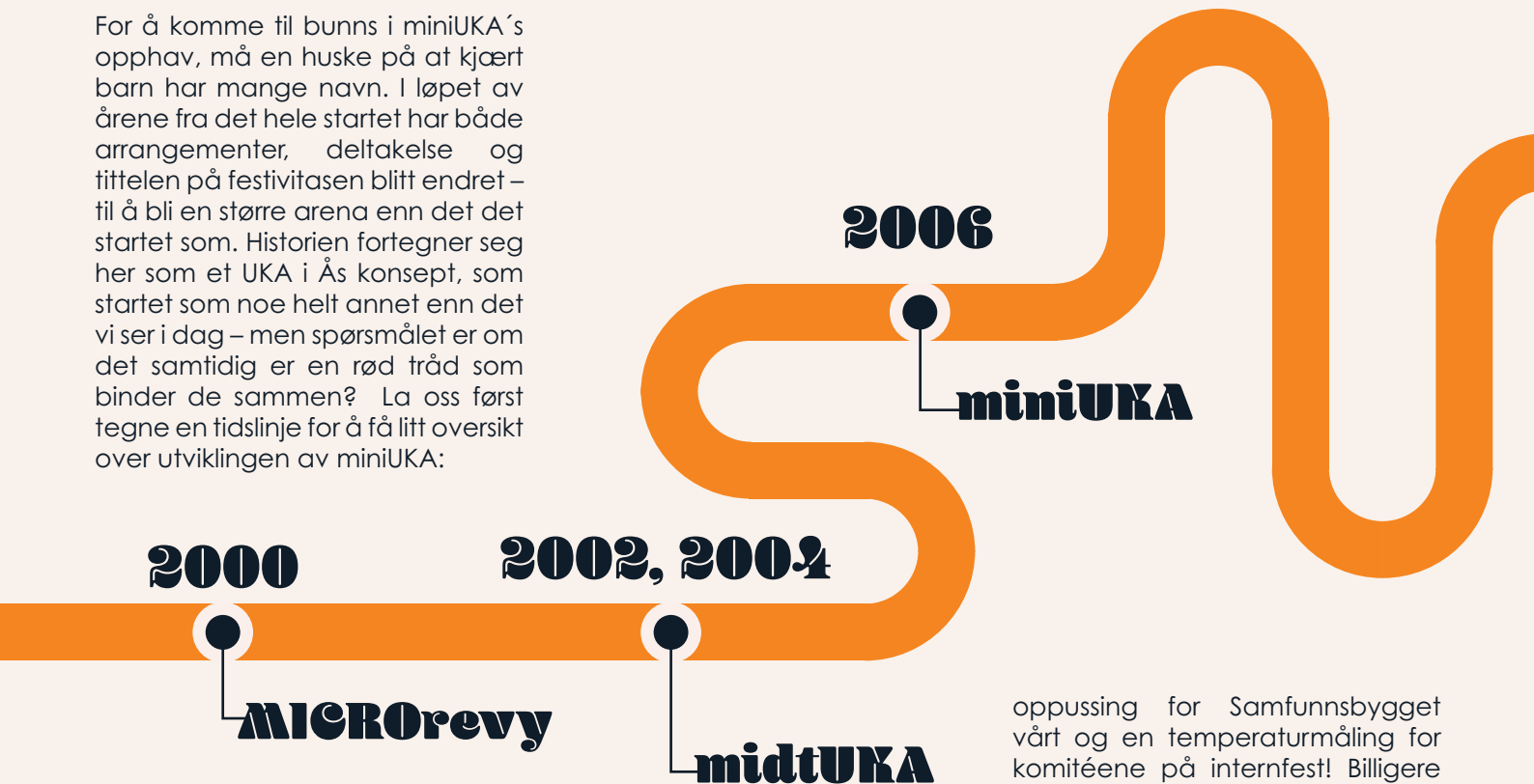
miniUKA's historie

Ane Mathilde Runge Christensen
Journalist, UKERedaksjonen

UKA i Ås sitt 100-årsjubileum nærmer seg, men før den tid skal miniUKA til livs! Denne minifestivalen fortjener også sin plass i solen, og at historien om den blir børstet støv av. Spørsmålene som dukker opp når en leter i arkivet er først: Hvorfor ble miniUKA til? Er svaret så enkelt som at jo mer av festivalen, desto bedre? Har det noe med UKErevyen å gjøre? Har miniUKA blitt en forlenget arm av UKA i Ås, eller har den fremdeles noe eget ved seg?

For å komme til bunns i miniUKA's opphav, må en huske på at kjært barn har mange navn. I løpet av årene fra det hele startet har både arrangementer, deltakelse og tittelen på festivitassen blitt endret – til å bli en større arena enn det det startet som. Historien fortegner seg her som et UKA i Ås konsept, som startet som noe helt annet enn det vi ser i dag – men spørsmålet er om det samtidig er en rød tråd som binder de sammen? La oss først tegne en tidslinje for å få litt oversikt over utviklingen av miniUKA:

MICROrevyen

Første gangen det ble snakk om en større happening på vårparten i UKA i Ås' navn var i 2000. MICROrevyen, som navnet tilsier, var mer en revy i miniatyr, enn festivalen i miniatyr. Dette var oppvarming av både konseptet til UKErevyen og UKeskuespillerne i mai, med inngangsbillett kun for komitésejfer. Det at miniUKA stammer fra revyoppvisning, står i stil med festivalen som institusjon, da også UKA i Ås har

sitt utspring fra revytradisjonen på landbrukshøgskolen.

Midt-UKA

Dette ble videreført i 2002, da festivalen atter en gang vendte over jordet til Ås. Nå med mer fokus på dugnadsånden med et "dUKAnadstyre", hvor målet var å gjøre Samfunnet vasket, pyntet og klart til UKA i Ås. Dermed ble den omdøpte Midt-UKA en oppvarming for de nylig utvalgte UKeskuespillerne, en mini-

oppussing for Samfunnsbygget vårt og en temperaturmåling for komitéene på internfest! Billigere billetter til UKEkonsserter ble brukt som lokkemat for å få lurt studenter ut av hyblene sine for å pleie Ås studentkultur's bankende hjerte.

miniUKA

Midt-UKA, midtveis til UKA i Ås, var ikke nok for agrarstudentene, og utviklet seg mer til en miniatyrversjon av festivalen. I 2006 ble barnet døpt på ny. MiniUKA fikk etter hvert også egne konsserter, sammen med det vante av både revy og Samfunnets ansiktsløft. Ifølge Tor Einar Lundteigen, tidligere UKAsjef i 2006, var det flere grunner til

at en ikke kunne la være. Trenden holdt frem i 2020, med tittelen "I karantene". 'MiniUKEEvyen i 2020 blei avlyst rett før me skulle gå inn i intensivperioden,' skriver Synneva, 'og me hadde ikkje landa på kva sketsjar som skulle ha blitt med i "the final cut". "Junirevyen", som var ein intern oppsetning me laga mest for eigen del, nettopp for å få den oppturen av å prøve det ut på scenen og gjere det "på ekte", blei ein lengre revy med mykje meir materiale enn ein finslipt miniUKEErevy.... Men det var suksess, og den gav oss nytt driv til å gyve laus på haustens forestilling.'

Videre skriver hun at 2020-prosessen selvsagt bar preg av å ikke vite om en i det hele tatt kunne få vist frem revyen de lagde, på grunn av restriksjoner på øvinger, og kohorter mellom komitéene. 'Revyblokka fungerer best når alle kjenner kvarandre litt og terskelen er låg for samarbeid på tvers av komitear.... trass det veldig spesielle året og situasjonen, så vart det produsert ein tilsvarande "miniUKEErevy" Det er eg jo dritstolt av!'

Den røde tråden

Utviklingen viser hvordan det som startet som et lukket arrangement for KS-er, endte opp med å bli en felles miniUKE-festival for alle studentene på Ås! Felles for stegene på veien frem til miniUKA er at det baserer seg på vår felles arbeids- og samfunnsånd – likt da tidligere UKEsjef, Knut Ødegaard, kalte seg dUKANadsjef (TT, 2002, nr. 5, Vol. 58).

Tidligere Tuntre-redaktør, Øyvind Ugstad Mikaelson, skrev det så fint i lederen sin: 'At dette firkantede funksisbygget faktisk er vårt. Studentenes eget hus, hvor vi er og hvor vi sammen bygger et godt samfunn'. (TT, 2006, nr.4 Vol. 61). Takket være denne historien kan begge halvår i agrarmetropolen fylles med festivalstemningen når det igjen er UKA i Ås! Håper vi sees i miniSprøytetoget!

overgangen til miniUKA: 'Det var praktisk å kunne testkjøre de delene av organisasjonen som var kommet på plass, skape blæst og oppmerksomhet rundt vervingen av funksjonærer, og ikke minst at det gjorde det mulig å få litt ekstra med UKEfølelse i en miniform også på våren! Sånn som jeg husker det var det for oss mer tenkt som et internt arrangement (dvs for ås studentene), og dermed var revyen sentral, og mer rå (med stor suksess) enn selve UKEEvyen. Tviler på at samfunnsstyret 07 vil vedkjenne seg det - men miniUKA 06 var nok mye inspirasjon for det som året etter ble den første Sprellfestivalen! (Vi samarbeidet veldig bra - men ligger alltid rivalisering der)' Det siste får bli dypdykket for en historisk sak om sprellfestivalen.

miniUKE med revytittel, koronavirus og junirevy?

Men historien slutter ikke der. UKEsquespiller i 2018 Synneva Gjelland skriver til meg at miniUKEEvyen var navneløs frem til 2018, da konseptet og helheten var så tydelig knyttet til Ås kommune

Nico & Vinz

PÅ SAMFUNNET

Den 3. februar gjestet Nico & Vinz Aud.Max., og Tuntréet var til stede og fikk et innholdsrikt intervju med duoen før konserten.

Vi møtte Nico & Vinz etter unnagjort lydprøve, og satte oss ned i Rosehagen for et intervju. Duoen, som består av Kahouly Nicolay Sereba og Vincent Dery, var imøtekommende og oppførte seg absolutt ikke som noen divaer. Det var flere ting å spørre om da Nico & Vinz skulle entre Samfunnets scene: hvor har de vært siden 2014? Hvordan jobber de sammen? Og selvfølgelig, synes de det er irriterende at de fleste kun forbinder dem med gigahiten 'Am I Wrong'?

Osloguttene fra Holmlia og Lambertseter har arbeidet sammen i mange år, og selv om mange ikke skulle tro det, har de faktisk vært aktive hele tiden og produsert musikk jevnt og trutt. Men guttene møttes ikke først og fremst som venner, det var gjennom musikken de fant sammen, og i starten var forholdet deres først og fremst

profesjonelt. Det som ble essensielt for samarbeidet deres var en felles musikkdrøm. En drøm om verden.

Mange av dagens Ås-studenter gikk kanskje på barne- eller ungdomsskolen da Nico & Vinz slo gjennom med singelen 'Am I

Wrong' i 2013, da under artistnavnet Envy. Det var her guttene fikk en bekreftelse på at drømmen de hadde sammen var nådd, for de var virkelig store på dette tidspunktet. De gjestet blant annet 'The Ellen Show', spilte på scenen sammen med Taylor Swift på Nobelkonserten, turnerte som oppvar-

mere til Bruno Mars og har til og med spilt for Obama. Dette er bare noe av det de opplevde da de toppet listene, for ikke å glemme at de også spilte i Festsalen under miniUKA i 2014.

Duoen har en litt interessant suksesshistorie, ettersom de har vendt seg til å både spille med storheter som Taylor Swift, men også det å reise rundt å spille for studenter på studentsamfunn. Vincent forteller at 'folk er folk', og utdyper at det ikke handler om hvor mange det er i 'crowden', men hva de kan gi publikum uavhengig av størrelsen på scenen. Det plager dem heller ikke at de fleste forbinder dem som en 'one hit wonder' med 'Am I Wrong', og de setter pris på at folk husker dem og i hvert fall forbinder dem med noe.

De fleste husker jo storhetstiden fra nesten ti år tilbake, og mange lurer kanskje på hvor de har vært? Når man snakker med dem, får man raskt en idé om hvor. De er litt språkforvirrede og blander norske og engelske fraser om hverandre, 'you know', noe som er forståelig ettersom de har bodd og arbeidet i USA i flere år. Der har de arbeidet i studio, produsert musikk og utviklet seg musikalsk.

Det var etter storhetstiden de også fikk satt forholdet på prøve, det var jo musikken som hadde brakt dem sammen og ikke et vennskap. I dag forteller de at de rett og slett bare har blitt mye bedre på å samarbeide, fordi de skjønnte at de ville noe mer sammen. I dag henger de også sammen privat, og særlig etter at de begge har blitt foreldre.

De er kjent for en unik sound med elementer fra ulike kulturer, men de har også oppigjennom blitt kritisert for å ha banale og enkle tekster. Guttene er helt ærlige på at de skriver om det som opptar dem og det de opplever. Det kan være basert på chatting dem imellom om små ting i livet, men det kan også være større ting. For eksempel har låta 'Peace', skrevet i lys av hendelsen med George Floyd og presidentvalget i 2020, fått relevans i flere nye saker, som krigen i Ukraina og Gaza. Musikken bærer preg av å være inspirert av flere sjangre og kulturer, og de svarer bekreftende på spørsmålet om

foreldrenes bakgrunn fra henholdsvis Elfenbenskysten og Ghana har påvirket dem. De trekker også frem flere inspirasjonskilder, blant andre Michael Jackson, Bob Marley, Madcon, Karpe og Bjørn Eidsvaag.

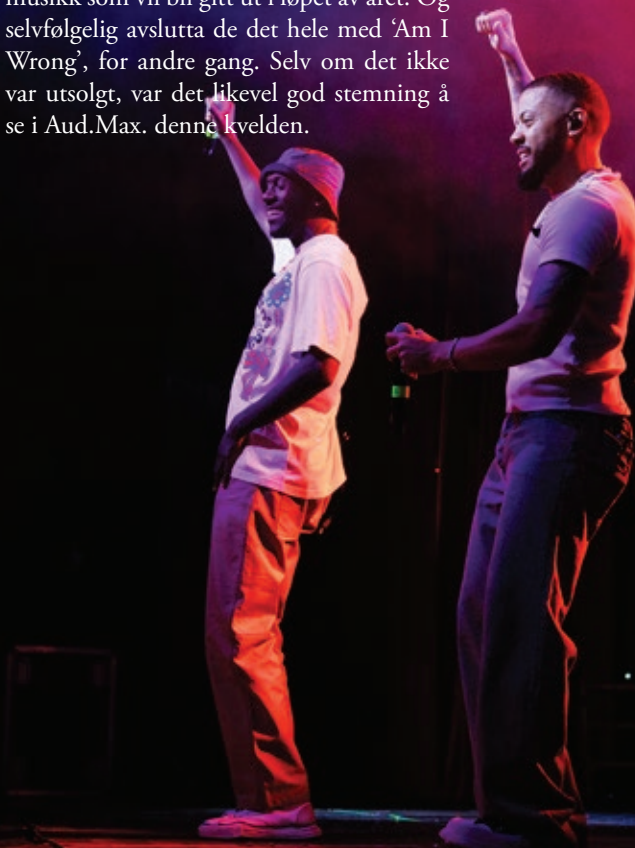
Konserten bydde på akkurat det man kunne forvente seg av katalog deres. Den ga det folk kom dit for, klassikere som 'Am I wrong' og 'That's How You Know', men de ga også overraskelsesmomenter, som et cover av Admiral P og en smakebit av ny musikk som vil bli gitt ut i løpet av året. Og selvfølgelig avslutta de det hele med 'Am I Wrong', for andre gang. Selv om det ikke var utsolgt, var det likevel god stemning å se i Aud.Max. denne kvelden.

Henrik Bakken
Journalist

Malene Tangen
Fotograf

BEDUGGA BEDÅRERE, BØNDER OG PIKK

Asmund Godal Tunheim
Journalist

Det er onsdag, og jeg snubler inn på Samfunnet akkurat litt for seint til å rekke BEdogaen, Over Rævne sin lavterskel forestilling som settes opp de åra de ikke får ha revy. Fillern, jeg skulle jo skrive om den!

Men ledelsen på Samfunnet bretter opp ermene, og vedtar noe lurt. Noe som får en ny kø til å bygge seg opp utenfor Halvors Hybel: det blir et sjåvv til.

Jeg puster lettet ut, og blir velsignet med hele 45 minutter i kø utenfor Halvors. Rundt meg vrirler det av flannelskjorter, sixpence og bukseseler, samt en flokk dansker som synes norsk øl er dyrt og håper Rævne deler ut masse, gratis øl. Noen synes det er for stille i køen, og benytter anledningen til å høre med den andre siden av køen om det er like stille der også.

Plutselig kommer en strøm av forsynte BEdogatittere forbi: noen med nokså marine kroppsbevegelser, godt bedugga, andre leende: én sa faktisk at det var så bra at hun gråt litt. Ryktene sier at andre oppsetning både skal inneholde mer tull, samt fyll.

Dørene åpnes, og vi sluses inn i en mørklagt Halvors. Foran oss ruver Rævnes veldige emblem, og et banner med påskriften PIKK og ETIKK lyser utover salen.

Så kommer mannskoret tråkkende inn til sin obligatoriske åpningslåt. De forsøker å overbevise oss om at de er både tøffe og barske, før de stemmer i en låt som får hårene til å reise seg når de sixpencekledde karene skåler for alt det de setter høyest: øl, damer, BEjørnstjerne BEjwørnson. Denne nasjonalromantiske fyllekula får folk til å snu seg og utbryte at dette var bra greier.

Konserten glir over i revy i form av en søt serenade om drikking av sprit. Jeg lar meg forføre av vokalistens lett frenetiske, men smørblide energi. Selve forestillingen kommer som en lang bankett av stort sett kjønnsorgan-relaterte sketsjer. Jeg trekker fram noen favoritter:

Over Rævnes tolkning av Karius og Baktus bor i en helt vanlig munn. De er alkoholikere og tørster fælt etter sprit. Det får de ikke. I stedet ruller det inn et mannlig kjønnsorgan på størrelse med Astor, til munndyras store fortvilelse. "Heldigvis brukte hun ikke tennene!" klynker Baktus.

Ut på scenen kommer to fnisende, grønne menn ... nei, blomster! De er veldig søte, og nyter livet med yre, søte sukk. Vi skjønner nokså raskt at disse blomstene snart skal få seg bie, der de står i uskyldsren, sitrende forventning. Brått kommer et grusomt fruktbarhetssymbol av en bie brasende inn, som en slags forseggjort fallos med vinger. Den fortryllende forsommerdagen blir plutselig noe dystrere. Heldigvis er bien ingen knoppeovergriper. Eller er han det?

Deretter litt interaksjon med publikum på ekte guttevis: "Pikk eller pung!" Det slår sånn halvveis an, og revyen haster videre. En morsom

sketsj om abort følger, hvor en intens ung kvinne kjemper for retten til selvbestemt abort. Organisasjonen PMA er imidlertid uenige, og hevder retten til liv må komme først. Salen ler og uler når det viser seg at PMA står for "Pedofile Mot Abort". Ordet går til NFA, som vinner gehør hos kvinnen og publikum når de forfekter "selvbestemmelse fram til uke 18". Jubelen forvandles til lattermild buing når det røpes at NFA står for "Nekrofile For Abort". Denne går i sikringsboksen.

På neste sketsj tas vi med på en søt date, hvor gutten har lagd spagetti til daten – men uten parmesan. Dette påpeker selvfølgelig den sjarmerende jenta med halvlangt hår og skjegg, og karen er ikke sein om å finne en god reserveløsning når hun krever sitt. Han vender rumpa mot oss, drar ned buksa og setter i gang en brutal raspeseanse så parmesanfillene står. Dette er ubehagelig god slapstick.

Videre tas publikum med gjennom en solid Di Derre-inspirert ballade om å føle seg fremmedgjort på Samfunnet, en sketsj om vår kjære Støre som plages av dumme og delvis nakne statsråder og til slutt en grov en om forhudsufusk. Sistnevnte nummer, resulterer i serier av ubehagspregede utbrudd fra publikum. Det dreier seg nemlig om en distré student med en gedigen forhud, en forhud som selvfølgelig må eksamineres nøye av en skeptisk eksamensvakt. Og ganske riktig – han finner mye rart der inne. Her har også Rævne flesket til med rikelig bruk

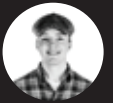
av parmesan, til publikums store vemmelse.

Gjennom hele sjåvvet leverer Rævnes egne garasjeband tunge og saftige rockelåter, som peprer sjåvvet med trøkk og testo. Låtene treffer deilig og hardt, og kler både korets og sjåvrets ufiltrerte manne-image. De pisker masse futt og energi inn mellom alle numrene, noe som løfter revyen flere knepp opp.

Det må også nevnes at både lyd og lys for en gangs skyld sitter som et skudd. Det er imponerende hva de får til på tross av lav terskel og stramt tidsbudsjett.

Revyen avsluttes med "En øl i BEdogan", og publikum blir som seg hør og bør henvist til nasj i BEde. Her koser rævnekarene seg åpenbart, og legger på litt improvisert "skibb skabb" over den glade jammen, der hele koret fyller scena med sixpence og seler.

Forestillingen gjennomsyres av en 'lowkey vibe'. De lar oss ikke tvile på at de er gode på guttehumor, og lener seg mye på at pikk er gøy. Det var jo tross alt den tykke, røde tråden her, noe man selvfølgelig kan spørre seg om ikke er litt enkelt. Men like fullt; BEdårerne har helt klart kost seg med å lage denne lille forestillingen, og trivdes godt på scena. Jeg faller aldri av stolen i latterkrampe, men morer meg tvers igjennom. Det var utvilsomt verdt ventetida. Kanskje også verdt en femmer?

TF-REVVY

M e r k :
Anmeldelsen
bærer preg av at anmelder
ikke forstår hva noen på scenen sier.

Det er igjen duket for TF-revy, og Festsalen er fylt til randen. En trønder, og rævnekar, på 205 cm som ønsker å holde seg anonym setter seg ved siden av meg og sier: "Du må no husk at TF e litt internt." TF-revyn er til tider et brautende fyrverkeri av trønderhet, men det er aldri så internt at en Oslo-gutt faller av i svingene. TF-revyn er en berg-og-dal-bane både i følelser og kvalitet, men jeg tror alt i alt salen sitter igjen positivt overrasket.

Det jeg først vil trekke frem er følelsen Trøndernes Fagforening klarer å formidle til publikum. Dette er et produkt de har kost seg med, jobbet godt med og fremfører med selvtillit og engasjement. De eier salen, sketsjene er godt innøvd og de spiller på de riktige strengene. Standarden settes tidlig da Visast Formainn gir streng beskjed til salen om at de ikke vil bli forstyrret. Det skal fremføres revy på TF

s i n e
premisser
– publikum
er bare her for
å være vitne.

Det ligger etter min mening et ganske stort potensial i å spille mer på revyens tema. Revyn åpner kanskje litt treigt, men den åpner med en lovnad om at de skal basere revyn på gamle folkekjære fortellinger og kampen mot

Kong

Alkohol

– et konsept som kunne vært basisen for en revy med terningkast 6. Det er så nærme, men de har sporet av så tidlig i prosessen at det allikevel er ganske langt unna.

For eksempel; i begynnelsen er vi innom "Æ fanj, æ fanj" fra en trøndersk Askeladden som i neste scene skal målbinde Visast Formainn med karsk. Rett etterpå følger sommer, skolefri og seksuelt overførbare infeksjoner. Vi ler godt, men jeg føler meg litt snurt over at de skal ty til billig humor som går på bekostning av en gjennomført åpning i Asbjørnsen, Moe og TF sin ånd. Det samme gjelder 7. trønderen i huset. Et genialt konsept, for et potensial! Tross godt skuespill, kommer

skrivningen til litt kort. Man sitter igjen med en følelse av at de har startet på et tema, og så funnet ut at det er morsommere å spille på foreningshumor og det dagsaktuelle. Akkurat når det kommer til denne gjengen, florerer de mer når de spiller på kampen mot kong Alkohol, kampen om Øst-Trøndelag og de mer universelle temaene. De godt skrevne sketsjene treffer, og skriking og pulings på Hankattloftet er ikke like morsomt.

Men man skal ikke være for kritisk til noe salen åpenbart digger. Jeg vet ikke om de digget faktisk at en TF-er har brukt de frivilliges kopimaskin til å skanne intimonen, men reaksjoner blir det i hvert fall. Videre følger en litt treig seanse av revyen med en del billige poeng, hvor jeg synes å merke at salen faller litt av. Vi er rett på kroken igjen når det vartes opp til incel-rap. Tross at halvparten av sangen fremføres med voice crack, tror jeg dette var et høydepunkt for mange.

Dette var ikke kveldens eneste sangnummer. TF leverer nemlig en hel del sang og dans i løpet av kvelden, og det er heller ikke alt for laber kvalitet på det. Igjen et tegn på en revy som de har jobbet hardt med. De byr på seg selv, flørter med publikum og ser ut til å trives med det.

De treffer på nesten alle sketsjene, og det er godt fremført. Jeg sitter med en indre konflikt: ja, dette var jævla gøy, men det var også en rød tråd med skyhøyt potensial som kuttes etter fem minutter. TF dras mellom sitt sanne jeg og humor som kunne ha kommet fra hvilken som helst foreningsrevy. 121 års erfaring skulle tilsi at de kjente sine styrker. Tross dette er det meget god underholdning. Det er ikke alltid det går på skinner, men TF koser seg og eier rommet, og vi blir revet med.

AUSEHJØRNET

Favoritt fellesaktivitet: Berge fortapte auser og langdistanse-innfylling av oppvaskmaskina
 Funfact: Vi eier over 15 auser (øser) men ingen grillspade

Levestandard: 8/10
 Innsats: 6/10
 Konsept: what th3 fuck/10
 Pinterest factor: 6/10
 Ås factor: 7/10
 = 30 poeng

Ved første øyekast ser det ut til at denne gjengen samler på noe så normalt som plakater – med pluss i marginen for god bruk av TTs midtsidebilder! Men etter kort tid skjønne vi at dette kollektivet også har en mer spesiell interesse enn de fleste, nemlig ØSER. Hvor denne interessen kommer fra forstår ingen, men de skal ha for dedikasjonen.

HAUKEREDET

Favoritt fellesaktivitet: Mobbe yngstemann, binge watching av tv-serier og tacokveld
 Funfact: Kollektivet et oppkalt etter Hauk Liebe, redaktør i Tuntréet 2016/2017

Levestandard: 8/10
 Innsats: 6/10
 Konsept: 6/10
 Pinterest factor: 4/10
 Ås factor: 5/10
 = 29 poeng

Haukeredet forteller gledelig om Hauk Liebe, som visstnok var så ofte på besøk i kollektivet under sin tid i Ås at de da valgte å kalle det opp etter han. Gjengen hadde til og med kjøpt en utstoppet hauk til minne om Hauk. Selv om 2016/2017 ikke føles ut som fortiden, er det godt gjort å holde slik tradisjon gående i et tilsynelatende vanlig kollektiv!

William Fredrik Bakke Dahl
 Fotograf

Tuva Hebnes
 Journalist

TT-TV Cribs gir deg et eksklusivt innblikk i de (u)glamorøse hjemmene til studentene. I andre episode av TT-TV Cribs tar vi turen gjennom Pentagon 2 bestående av Mølla, Kringla og Løa. Fire påmeldte kollektiv har blitt valgt ut til eksklusiv fotografering og spalteplass i Tuntrøet for å være med i kåringen av beste kollektiv av egen sort. Vinnerkollektivet stikker av med premie til en verdi av 1000 kr i samarbeid med SiÅs!

KRINGLA BADELAND

Favoritt fellesaktivitet: Bade i badebassenget på balkongen

Funfact: Vi skrev, produserte og spilte inn (i Samfunnets studio) en UKA 2022-sang som aldri fikk se dagens lys (og det er bra ...)

Levestandard: 6/10

Innsats: 8/10

Konsept: 8/10

Pinterest factor: 4/10

Ås factor: 4/10

= 36 poeng

I Kringla Badeland ble vi overraskende nok møtt med et kjøkkenbord fullt av en pågående runde med ukjent brettspill. En gjeng med godt sosialt samvær! Og siden vi kom utenfor Badelandets sesong, var bassenget pent og pyntelig blitt byttet ut med en mindre badestamp på deres balkong med utsikt over skjønn Pentagon.

SOLSIDEN PENTHOUSE

Favoritt fellesaktivitet: Pre-vors og romcoms/reality

Funfact: Vi fikk kollektivet rasert natt til lørdag 17. februar

Levestandard: 3/10

Innsats: 10/10

Konsept: 2/10

Pinterest factor: 3/10

Ås factor: 5/10

= 23 poeng

Når man entrer Solsiden Penthouse skulle man ikke trodd at denne gjengen fikk hjemmet sitt snudd på hodet bare noen dager før vårt besøk. De tok likevel hendelsen (som man kan lese om i Fest-telegrafen) med godt mot, og fortalte oss at de fikk en sjampis fra de to som raserte kollektivet. Selv om dekoret ikke bar preg av høy innsats, så skal de ha for ryddinga og pågangsmotet etter rasering!

... Så da vil vi gratulere Kringla Badeland med seieren i Pentagon 2! Neste boligtype ut vil være: PALISADEN! Er du en heldig kollektivbeboer i Ås sine luksuriøse høyblokker? Scan QR-koden for påmelding! Frist: søndag 10. mars.

Her tar vi for oss smått (og stort) som ikke trenger (eller kommer tidsnok til) en hel side i utgaven. Har du en mindre sak vi burde dekke, ta kontakt med oss på tuntreet@samfunnetiaas.no!

Endring i tidsplan for prosjekt Aud.Max.

“NMBU har lagt langtidsbudsjettet for de kommende 5 årene. Gjennom budsjettprosessen har vi kommet til at NMBU må justere tidsplanen for store investeringer over de neste årene, for å kunne ha den likvide balansen som universitetet til enhver tid er forpliktet til å ha. Dette innebærer blant annet en ny tidsplan for prosjektet “Rehabilitering av Aud.Max.”. Den nye planen medfører at Aud.Max. vil være tilgjengelig for bruk i hele 2024 og hele 2025, for deretter å være stengt for bruk i 2026 og halve 2027. Universitetsledelsen ønsker at Samfunnet/studentene sammen med rehabiliteringsprosjektet, så fort det lar seg gjøre, setter seg ned for å diskutere hvordan dette kan løses i praksis.”

Dette melder NMBU i en e-post til Hus-og Finansstyret.

Rettelser TT01

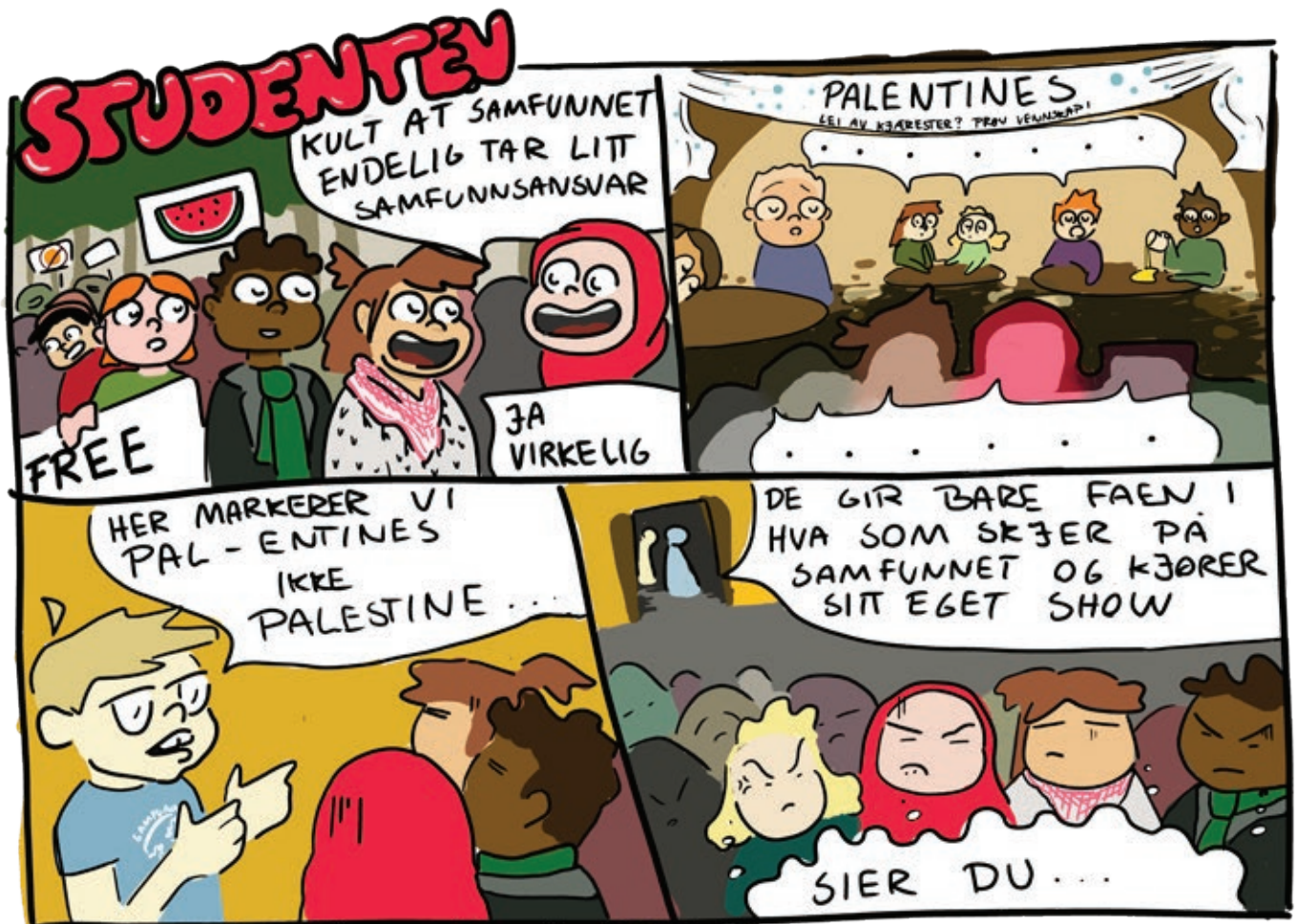
I forrige utgave blei det gjort større feil i to saker som blei sendt på trykk.

I saka “Samfunnet Grand Prix – Hva gikk galt?” blei første utkast av saka trykka i rundt halvparten av Tuntréets utgaver. I saka refereres situasjonen på Samfunnet som “dominobrikker”, noe som ikke var med i andre utkast. Første utkast gir et feil inntrykk av saka.

I anmeldelsen av lavterskelkonserten blei Magnus Nyvold feilsitert, og fikk ikke sitatsjekk. Han var ikke i foreningsuniform når han ble intervjuet. Det var ikke hensiktsmessig å oppgi verken navnet hans, eller hvilke foreninger han er assosiert med.

Tuntréet beklager begge sakene på det sterkeste. Rette versjoner er å finne i nettutgaven.

Martin Hansebråten
Ansvarlig Redaktør

PRESTEPRAT

Da lillesøsteren min var liten, så hadde hun masse lyse krøller, tett i tett i en liten englekrans rundt hodet. Hun fikk veldig mange komplimenter for dem. Hver gang hun møtte nye mennesker, så kommenterte de hvor fine krøllene hennes var. Og det syntes naturlig nok lillesøsteren min var veldig hyggelig å høre.

En dag, da hun var rundt tre år gammel år gammel, var vi i Fredrikstad for å besøke faren vår som lå på sykehuset der. Det ble naturlig nok en del voksenprat mellom pappas behandlere og mamma, de skulle informere henne om hvordan behandlingen gikk og hvordan utviklingen var. Derfor ble det ikke rettet så mye oppmerksomhet mot oss barna i de første minuttene.

Lillesøsteren min syntes nok at legen var fryktelig lite oppmerksom. Så hun gikk bort, stilte seg foran han, med hendene på hoftene, kikket opp og sa høyt og tydelig: JEG har fine krøller, jeg!

Jeg tenker at vi kanskje har noe å lære av lillesøsteren min. Nå om dagen, skal vi helst ikke være stolte av oss selv. Du skal ikke tro du er noe spesielt. Du skal jobbe hardere, fokusere mer, bli enda bedre. Vi er sjelden bare bra nok!

Bibelen forteller oss at Gud kjenner hver enkelt av oss. Den forteller hvordan han vet hver detalj om oss, helt ned til hvor mange hårstrå vi har på hodet. Gud kjenner våre hjerter og tanker, våre drømmer og håp. Og både på grunn av og på tross av alt Gud ser, er vi uendelig høyt elsket. Du er bra nok akkurat som du er!

Det er som vi sang i barnekoret da jeg var liten: «Du er gull verdt, du er skapt av Gud. Du er verdifull, du er ikke et null. Du er helt unik, ingen er deg lik!»

Du har verdi. Ikke fordi du gjør noe spesielt. Ikke fordi du har oppnådd noe spesielt. Ikke fordi du har tjent noe spesielt. Men fordi du er spesiell, elsket og ønsket. Det finnes ingen annen som er akkurat som du.

Derfor skal du også få lov til å være fornøyd med den du er. Derfor skal du få lov til å hvile i det du har gjort, og vite at du er god nok uansett om det har gått bra eller dårlig.

Om du kjenner at det er vanskelig å stå stødig i deg selv, eller har behov for å snakke om hvordan det er å være deg, er du også hjertelig velkommen til å ta en prat med meg om det. Du kan kontakte meg på mail eller sms, så avtaler vi å møtes. Ingen skal behøve å sitte alene med tanker og følelser som ikke er gode å bære.

Jane Christin er vikarierende studentprest ved NMBU. Studentpresten har kontor i kjelleren til venstre i Urbygningen. Studentpresten er tilgjengelig hvis du skulle trenge noen å snakke, diskutere eller rådføre deg med.

Avtaler gjøres med Jane: jane.christin.siewartz.dahl@nmbu.no, 454 99 004

Marthe Watz
Illustratør

KONTORFLØYA

Heisann tjoheppmann! UKA i Ås har den siste tida drevet med forbredelsar fram mot miniUKA! Billetter til alle konsertar ligg ute og det er berre å kapre seg dei siste ledige. miniUKErevyen ligg også godt an og i morgon (fredag 1.mars) har du moglegheiten til å sjå heile to oppsettingar av "Har du hørt at?". Elles gleder vi oss masse til alle dei andre arrangementa som skal skje, og håper at så mange som mogleg ønskjer å vere med på moroa under miniUKA. Vi ønskjer dykk alle hjertleg velkomne på huset! Den store UKA planleggast også i kulissane, og vi kan ikkje vente med å dele meir med dykk dei kommande månadane!!

PS: Om du syns prisane var dyre og kjenner at det svir litt i lommeboka vil vi på det sterkaste oppmode alle til å søke seg med i UKEorganisasjonen! Vi treng stadig meir folk, så ta turen innom ukaiaas.no/stillinger og bli med å arrangere, ikkje berre delta ;)

Vi i Næringslivsutvalget ved NMBU er fornøyde med en godt arrangert Karrieredag vår. Karrieredagene som arrangeres på våren er mindre enn på høsten, likevel anslår vi mellom 1000 og 1300 besøkende studenter. Videre jobber vi med flere arrangement, og gjør oss klare for vårens generalforsamling. Der skal vi få inn tre nye verv: arrangementsansvarlig, administrasjonsansvarlig og påtroppende karrieredagsansvarlig. Les mer om vervene på vår nettside, så sees vi til valg.

Samfunnet har siden sist arrangert flere gøye og utsolgte arrangement, blant annet eksamensfest, BEDoga med Rævneshow, TF-revy, Afterski med konsert, og andre lavterskelarrangement som aktmaling i Klubben og palentines! Sist uke arrangerte vi også internfest for Studentsamfunnets frivillige, for å feire og hedre alle de som bidrar til den store dugnaden for at huset skal gå rundt! Ellers er forarbeidet mot vårens Generalforsamling i full sving, og vi håper å se dere alle der mandag 18. mars!! Hot tip: om du kjenner noen som kunne passet til vervene på valg (eller vil benke deg selv!)), kan du sende inn disse anonymt i nominasjonsforumet på nettsiden vår!

Ingeborg Tuften

Ingeborg Tuften
UKEsjef for UKA i Ås 2024

Vetle S. Rosseland

Vetle Søltnæs Rosseland
Leder av Næringslivsutvalget ved NMBU

Maja Raz Karterud

Maja Raz Karterud
Leder av Samfunnet i Ås

STUDENT-TING

Er du klar for nye spennende utfordringer? Eller har du kanskje venner eller bekjente i ditt nettverk som har de nødvendige kvalitetene som kreves for å lede universitetet riktig retning? Denne våren står du med muligheten til å virkelig gjøre en forskjell ved å stille, eller velge inn nye representanter til Studenttingets Arbeidsutvalg. AUs medlemmer arbeider på fulltid med ett formål i sikte: å kontinuerlig forbedre studiehverdagen for studentene ved NMBU. Om du vurderer å stille til valg, eller har spørsmål knyttet til hva vervet innebærer, oppfordrer vi deg til å komme til oss i AU for en uforpliktende samtale!

Men mulighetene stopper ikke der. I tillegg til vervene i Arbeidsutvalget, skal det også velges inn kvinnelige representanter til både universitetsstyret og de ulike fakultetsstyrene. Dette er din sjans til å påta deg en rolle hvor du virkelig kan gjøre din stemme hørt og ha direkte påvirkning på avgjørelser som tas på høyeste nivå. Du får muligheten til å være rektors sjef og å kunne fortelle dekanen ved ditt fakultet om hva som virkelig betyr noe for studentene. Dette er en gyllen mulighet til å stå i spissen for studentene, og sikre at våre interesser alltid tas med i beregningen.

Om du brenner for studentvelferd, læringsmiljø og kvalitet i utdanningen, og ønsker å bidra til et mer inkluderende og rettferdig universitetsmiljø, er det nå du har muligheten til å gjøre din stemme hørt. Ved å stille til valg, eller ved å oppmuntre andre kvalifiserte og engasjerte studenter til å gjøre det, bidrar du til å styrke studentdemokratiet og sikrer at studentenes stemmer blir hørt og verdsatt.

La oss sammen gjøre en forskjell!

Wilhelm Olav Anthun, Martine Bingen og Camila Noel Moreno

Studenttingets Arbeidsutval 23/24

Wilhelm O. Anthun *Martine Bingen*
Camila Noel Moreno

Å(r)stiden endres

Eika treffes av gyllne stråler
På greinene smelter snøen av
Den drypper ned som glødende tårer
Ut skyter grønne skudd og krypende lav

Samtidig vender studenter tilbake til naturen
Utepills og sykklar florerer og glimrer
Mens den ustemte gitaren klimprer
Vekker lærkenes kvittring deg fra luren

Hele Ås smelter om til farger og liv som oppstår
Og jeg tenker med meg selv fy faen endelig er det vår

Marie T.

Den vakraste staden sør for Holmlia

Ei Eik, står og tittar utover ein dal
Eg sit under han og undrar

Over mjuke daler, med grøngult korn
Over grasmarker og tuslande kyr
Over livet eg lev på slik ein plass

Mange seier det er kjedeleg her
At det er eit flatt og livlaust landskap
Ein daud prærie av landbruksareal.

Dei ser ikkje kva eg ser

Dino

SPILLSIDENE

Tilde Milia Skåtun
Spillsideansvarlig

KODEKRYSS

I et kodekryss er alle bokstavene representert ved et tall. Målet er å fylle inn riktig bokstav ved å bruke tallene og de gitte bokstavene. Det kan hjelpe å fylle inn i raden under når du finner ut at et tall må være denne bokstaven. Det er lagt inn noen tips med standard kryssordstil, men hvis du vil utfordre deg selv finnes det jo blanko av en grunn. Lykke til!

15	1	16	2	12			12		8	2	8	9	16	
14	10	6		5	6	6	2		5		1	10	17	ERT
9	4		7		7	1	2	14	2		5	1		1
2		11	1	5	14	2		2	13	9			6	10
1	5	2		1	R	E	3	V	4	Y		11	5	9
	18	12	5	6		2	13	9	2	1		19	12	3
11	5	14	9	2	14	13	1	2	1	2		12	16	15
		2		13	2		2	20	5	16	9	13		11
17	2	1	6		6	2	13		18	2	13	15	12	13
16	8		19	11	2	14		FUGLEN	10	1	14	2	14	13
12	16	21		19	1	6	19		2		14		1	7
KLISTER	9	5	3	2	9	5	17	15		19	20	12	2	1
	11	12	15	1	13		17	12	5	1	13	4	14	14

1	R	2	E	3	V	4	Y	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

SUDOKU

	2			3		1	7	
3	6							4
1			8	4		6		
			5					
						2	5	
				8	7	4		3
			1				2	
								5
	5		6			7	1	

3		6			9			8
					3			
		1						
4		7			6	9	5	
		8	1	5		7		6
								3
			9		8			
				6		1		
6			3	7			8	

4								9
		1		4				
	5				1			7
	6		3		9		7	1
5					6			
		9	2	3				5
	1				7			2
	4		9					6
								3

Foreningsprat

phick wi ogsaa constatert til alles pstore glede at Gjeddå endelig er borte phra Skogsdammen!

Med X-Clusiv Hilsen
Ærweidige Formand

Freendar og fiendar!

Nokre dagar på Rørosmartnan var godt for kropp og sjel. Men vi er langt ifrå ferdige med dans og spell.

Med hælklask og hattespark, brystet fram og ryggen rak

Inviterer vi til

Leikfest i Ås 13. april

Og som seg hør og bør

Til Tradrevy dagen før

Kom, kom, for døra er brei og porten vid

Ta med deg ein ven eller ti

Vi dansast!

Psiden psist Utgave av Tuntreet har icke Tiden pstaatt pstille i Den X-Clusive Stiftelse PB, tvert imot! Tiden psom har gaatt har waert en psærdels indbringende Periode for x-clusiviteten her paa Agrarmetropolen, til tross phor wanskelige Phorhold med blant andet Holke, daarlig Psikt og Overvann!

Den X-Clusive Stiftelse PB har aphholdt x-traordinaer Generalphorsamling med mulig indlact Pilce torsdag XV. Phebruariis. Her ble psom alltid de pstore Psperosmaalene diskutert og loest. Det war blant andet mye god Diskussion rundt hva psom gir god Phiskelycke! Det ble ogsaa diskutert en lang recke med meget psterkt interne Psaker, psom paa ingen maate kan meddeles den gemene Hop.

Under Utpherden med indalct Pilce

Skaal FFD!

Skaal Skriver!

Skaal sparegris!

Skaal Hunkatter!

Skaal Qlturelle samt Xklusive!

Skaal Pusekatter!

Skaal Tora Samt Thorvald!

Udforsk Spendingen i Nattelivet. Velkommen til Red Room Bar, en pulserende del af Sløifa der aldri sover. Udforsk det røde Rommet. Opplev en unik Blanding av Qltur, Historie samt Underholdning mens du oppholder dig i dette ikoniske Omraadet. Sjarmerende Bartendere, med kundskaper af høieste Rang. Bli med samt opplev en uimodstaelig Atmosfære i Red Room Bar.

Qlturell Hilsen Juriist Ingeborg, PR Ingrid, Løpekatt Ingeborg, Pusekatt Simpson, Pusekatt Vår samt Pusekatt Andrine

I helga brakte det løst på Skihelga i Trondheim med både ny påtroppende styre, 'dress like a food' fest og gallamiddag! Vi gleder oss til å ta opp masse flotte nye medlemmer til uken, og selvsagt tur til Valencia, ESPAÑA om noen uker!!

Følg med på insta: @iaeste_aas, eller tiktok: @iaeste_aas

Hasta Luego!

Nytt vårsemester betyr jubileumsår!

Dere har kanskje hørt våre aspirerende aspiranters musikalske velklang kl. 05 en morgen på Pentagon? Vi setter stor pris på alle klager vi får <3

I år fyller Åsblæst'n hele 50 år! Vi vil gjerne feire med så mange som mulig og vil invitere hele Ås til å delta. Vi arrangerer FF-varieté den 7. april (MERK: det er skrevet feil i Samfunnets semesterprogram) i aud. max. Nærmere info kommer på Facebook. Vi er godt i gang med å øve, og lover at instrumentene stemmes på forhånd;) I tillegg blir det ekstreme mengder kake, så sett av datoen!

Generelt!

Åsblæst'n v/

Web og Pornokomiteen

Våre nye frøkner er blitt tatt opp
 Det ble en herlig tropp
 Engasjerte jenter som er klare for alt
 Til og med tequila og salt

Trafikklysfest var ikke bodegaen for fargeblinde
 Tenk om de hadde prøvd seg på en opptatt lærerinne
 For andre var det hvert fall gøy
 Og mange grønne hoppet i høy

Allerede har småfrøknene fått vist seg fram
 De har nemlig danset på Kurt Stille sin dam
 Engasjerte frøkner som utfører alt med glans
 Bare vent og se, det blir enda mer dans

Dagen fortsatte med festligheter
 TF viste seg også å være noen atleter
 Krigen om billetter pågikk hele kvelden
 Afterski lurer alle i fellen

Neste gang er vi midt i miniUKA
 Alle er vel helt stuka
 Konserter, sløyfa og rey
 En godt sammensatt meny

I tuntreet vårt, vi historier kan dele
 Alfa er en gjeng fylt med latter, respekt og glede
 Du ser oss på campus i gull og sort
 En sammensveisa gjeng, studietida går alt for fort

Vi samles i møter, diskusjoner og prat
 Aller helst ønsker vi taco på vårt fat
 Her vi deler vår sti og vårt mål
 En gjeng nøye plukket ut, gjennom øyet på en nål

*Dette dikt, våre nye stjerner har skrevet
 Med mye ting i det siste de har drevet
 Vi gleder oss masse til tiden fremover
 Konsert og festival, vi skal ikke hjemover*

Bæær hilset medstudenter!! Semesteret er i full gang og vi i DÅs har allerede fått vrikka løs på diverse vors og arrangementer! Ullseremonien var vellykka og dāsungene våre er endelig fullverdige fåår!

Flokken dansa for jenter og teknologi - hvor stemninga var god! Kurt Stilles og afterski er next og for å være (B)Ærlig så klarer vi ikke vente på miniUKA hvor DÅs skal BREEEKE løs på 3000 og vorse med stripete katter!

Vi bræækes i Aud Max, Halvors og på skøyteisen;))

God Alften!

miniUKA melder snart sin annmars, men det er ei ingen Alf Prøysen eller HAfdan Sivertsen i sikte.

Som Alf ville sagt, du skal få en dag i morgen. Den dagen bør bli bra, for vi har vært på Alfterski og det var en bra dag det Alftså, men dagen derpå er ingen dag å snakke om. Man kunne jo neste mistenke at det var gammelt øl i drift.

Og når vi er innpå tema gammelt øl. Har dere noen gang tenkt på at gammelt øl er som en Alftfor dårlig laks. Slapp. Og slapphet det er ikke så trivelig. Noen ganger kan man dandere en dårlig laks til et delikat herremåltid, men gammelt øl, det er en tapt sak.

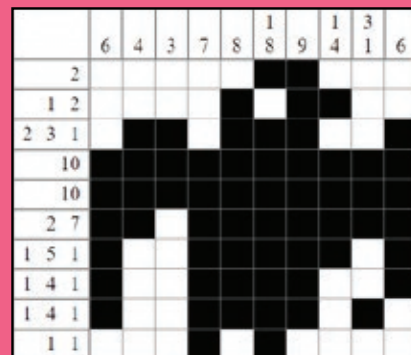
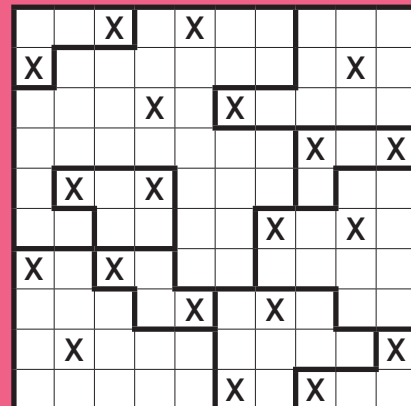
Jeg håper dere har fått litt å tenke på nå. Vi sees Alfdeles snart! Topplue ut.

KandidAlfene

TT01 SPILLFASIT

Ordgate 1:
NYTT ÅR NY FISK I HAVET

Ordgate 2:
SLUTT PÅ MONOPOLPENGER :(

Har du hørt at...

Ragnhild Aksetøy

Æ har gigatiss

Konsertentusiast

Grætlæææææ

GFergøy

GF forumet er oppe! Legg inn forslag på flinke folk<3
<https://www.samfunnetiaas.no/forum>

Drakuseth

Er det noen på Ås som spiller MTG??

Dragon's approach

Ja, ingen er vel perfekte. Veghans på snapp

Hva skal en velge

Gidder Samfunnet og studenttinget egentlig å samarbeide om noe? GF er jo lagt samtidig som studentting 2...

Stud. Rep

Studenttingets datoplan var klar i april i fjor, så dette burde ikke være så vanskelig

Carola

Hva skjer med artistene til MiniUKA? Kanskje de skulle henta inn noe folk har hørt om?

Konsertentusiast

Forventet du virkelig Carola til MiniUKA??
Skjønner virkelig ikke at folk dropper konsert fordi det ikke er en verdenskjent artist, slå opp navnet og hør litt da ve!!!

Fest, fyll og rølp

De er populære innenfor festmusikk og russemusikk (minus klossmajor, ingen anelse hvem det er)

Agrarmetropolen har et musikk problem!

Russemusikken la vi bak oss da vi forlot gymnaset. Her på Agrarmetropolen bør vi hylle vår felles kulturarv som høyskole i jordbruk, skogbruk og jordskifte ved å fremme folkemusikk, Klassisk musikk og enkelte former for jazz.

Undrande

Kvifor vil ingen vere med i studentmållet? Kan det vere på grunn av den graverande skrivefeilen min i Foreningspraten? "Ivar Aasens fotspor" skulle sjølvstakt vere "Ivar Aasen sine fotspor". Eg beklagar, Ivar! Eg har svikta.

Ikke overrasket økologistudent

Overhørt fra skogbrukerlesesalen: Selvfølgelig tar jeg med lommelerke på lesesalen. Jeg har jo ikke tid til å drikke akevitt ellers.

Ikke overrasket økologistudent

Nå skjønner jeg hvorfor lesesalen til økologi og naturforvaltningstudentene er så stille, sammenlignet med skogbrukerlesesalen. Dere tjuvlytter samtalen våre.

Er det alltid like Stille over der

Enorm innsats under Kurt Stilles Minnesløp i år! Håper det går bra med ankene til han ene..

Auseboboere

Ausehjørnet søker samboer!
Vi kan tilby en rikholdig kostymegarderobe, gjevnlige trøndervors, og halvårlige soddlag.
Søkere med støvsuger, soundbox og festhumør foretrekkes.
Søknad rettes til Ausehjørnet@gmail.com.

AuseElsker

Anbefales sterkt

Sild i tønne i festsalen

Klokka er 19:45, og vil gjette på at halvparten av besøkende ikke får plass på revy. You heard it here first, folks

What else?

Ja hva forventer du da? Samfunnet skal bruke flere hundretalls millioner de ikke har på å utvide festsalen med x antall hundre m²? Selge maks 100 billetter til festkveld og ha det tomt i bodegaen og Johanne's? Ha stående revy? Bryte med brannvern?

Løsningsorientert

Hva med å ha gratis inngang til resten av kvelden, men billett for å slippe inn i festsalen? Bare flytt opp inngang og la vaktene ute telle antall på bygget totalt

Kan vi ha en konstruktiv diskusjon i stedet?

Om utfordringene er så store at det er umulig å finne en god løsning, tror jeg at folk forventer mer åpenhet. Det blir helt feil å angripe de som påpeker noe alle vet er et problem. Det er utfordringer nå som man ikke hadde for noen år tilbake, så jeg unner ikke de som sitter med ansvaret i posisjonen de er i, men det er samtidig noe de har valgt selv. Om man ikke erkjenner problemene vil færre gidde å dra på Samfunnet, og i utvidet effekt vil færre engasjere seg. Det er ikke hyggelig å føle seg lurert som kjøper av billett, gang på gang. Å melde seg inn i en organisasjon som ikke kan love egne tilbud føles meningsløst. Dette er ikke noe man kan skyve under teppet. Hvis man er helt rådvill så er det bedre å kalle inn til forsamling der man stemmer over forslag til løsninger, sammen. Medlemmene og gjestene på Samfunnet er ikke fiendene til Samfunnet. De ER Samfunnet.

Spitter bars

Hør hørl!!

Why so serious

Tror noen trenger et ligg, anbefaler en tur til Hankattloftet

• Melder du deg frivillig?